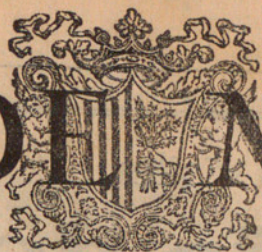

DIARI DE MATARÓ

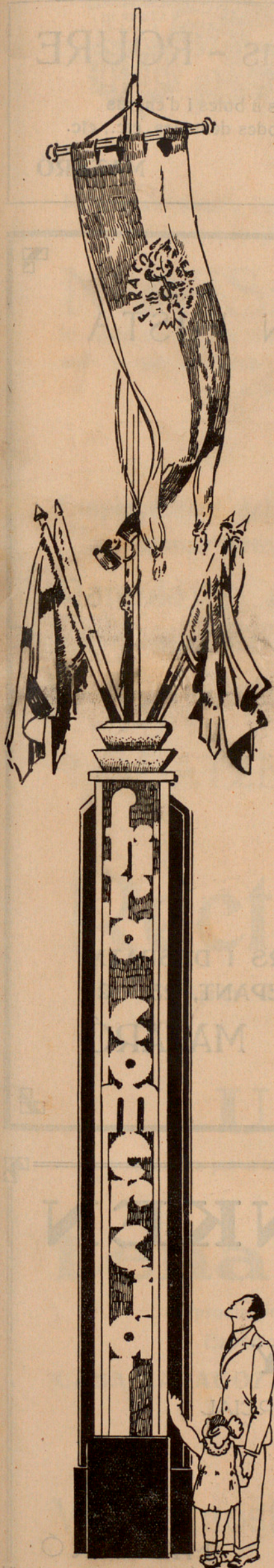
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY XI

— FESTES DE LA FIRA 1933

— NUM. 2957

SUBSCRIPCIÓ
Mataró: 2 ptes. mes — Fora: 7'50 ptes. trim.

El DIARI DE MATARÓ dedica aquest número als hostes de la Ciutat i a totes les persones que la visitaran amb motiu de les tradicionals Fires, aquest any valoritzades encara més amb la presentació de la "I Fira Comercial" a la qual col·labora amb tot entusiasme per considerar-la una encertada manifestació de la vida industrial i comercial de Mataró.

Hem volgut ajuntar en aquest número diversos aspectes de la Ciutat per tal que es guardi com un bon record i resulti ensems un homenatge als organitzadors de la "I Fira Comercial", amb el desig de que l'èxit d'enguany sia el punt de partida per a successives manifestacions.

Abans d'anar a la Fira visiteu

"La Cartuja de Sevilla"

i en sortireu beneficiats

BAR ILURO

DE JOSEP MAESTU

Cobert i a la Carta :-: Esmerat servei

Rambla de Castelar 14

MATARÓ

Transmissions - ROURE

Politges - Coixinets a boles i d'engràs
Cadires embragues - Rodes dentades, etc., etc.

Gravina, 26

MATARÓ

CONSTRUCCIONS GENERALS EN FUSTA

E. MACH

FUSTERIA D'OBRES

COBERTES - ENCABALLADES

DECORACIÓ

PROJECTES I PRESSUPOSTOS

TALLERS I DESPATX:

LEPANT, 23 - 27

MATARÓ

RADIO - TELEFUNKEN

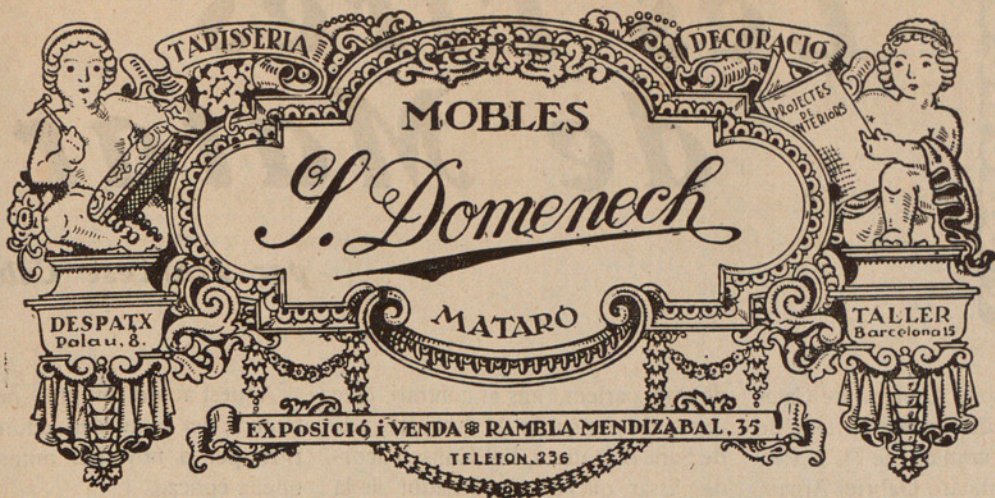
Representant per Mataró i Comarca:

JOSEP CASTANY

Vegi els nous models al Stand de la FIRA COMERCIAL
Aparells des de 1'50 ptes. setmanals

Riera, 47

MATARÓ

I Fira Comercial de Mataró

Visiteu el Stand i els Establiments de MOBLES i objectes d'Art, Làmpares, Catifes, Estors, Terres cuites i altres

#

Procureu veure les instal·lacions de mobles les quals demostren al comprador que són una bona guia per al muntatge de les mateixes.

NUVIS: No deixeu tampoc d'acudir als aparadors del Carrer de Palau, 8 i 10 on hi podreu admirar les Habitacions complertes que té exposades aquesta Casa, les quals uneixen a la seva qualitat, l'economia i el bon gust. A més, aquesta Casa disposa d'un taller muntat amb la més moderna maquinària per a fabricar tota classe d'Ornamentació, mobles i instal·lar a la perfecció habitacions de tots els variats estils de Decoració.

Emplaçament del "Stand" en primer terme a la Rambla de Castelar

Entrada lliure per a visitar les exposicions de Mobles:

RIERA, 35 - MATARÓ

MAGATZEMS DE FUSTES DE TOTES MENES

de

Recto & Companyia

Carrer de Lepanto, del 77 al 105 - MATARÓ - Telèfon 135

Dipositaris exclusius de les cases

URALITA, S. A.

Plaques per a teulada - Tuberia a pressió, Sanitària DRENA i Senzilla - Dipòsits
Revestiments DEKOR i FIBROMARBRE

Lena, S. A.

Reproduccions artístiques

Exposició i venda:

CASA ZARAGOZA - Rambla Castelar

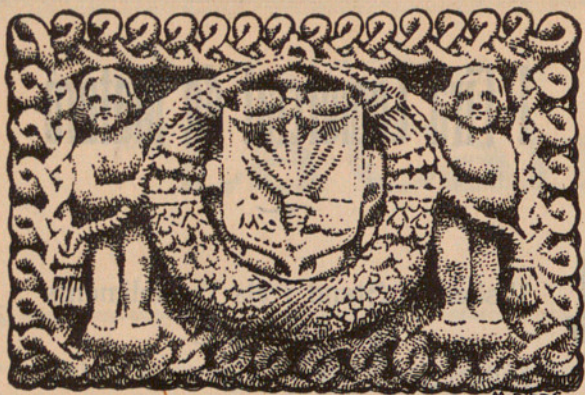
La Aeronáutica, S.A.

Tablers contra-xapats impermeables

Marques

"AEROPLANO" i "LASA"

Visiti el nostre Stand a la "I Fira Comercial de Mataró"

Les Fires de Mataró

per Francesc Cabanyes

La fira, o millor dit, les fires, foren instituïdes per virtut de privilegi reial, tal com se acostumava en aquell temps fer les coses. Se'n celebraven dues cada any: l'una el dilluns aprés del diumenge de Pentecostés, ço és de cincogèssima, i l'altre el dia de Sant Marc evangelista. Així s'anaren celebrant d'aquesta manera, fins a l'any 1605, com anirem veient.

En una escriptura autoritzada davant el notari de Mataró, Joan Corpa, a 5 de maig de 1524, es diu, entre altres coses, que el batlle de Mataró, Joan Seguí, feu crida, d'acord amb els privilegis concedits a la vila, i seguint la consuetud establerta, anunciant la fira, la qual te lloc el dilluns de cincogèssima, fent-los-hi saber, que tots els que vagin i estiguin en ella, durant vuit dies abans i vuit dies després d'ella, gaudeixen de privilegi de seguretat, ells o els seus béns, i dicta, a més disposicions de garantia, per a les transaccions o convenis, segons s'acostuma en les altres fires, establint penes pels fabricadors i especuladors de moneda falsa; en dita crida s'estableixen penes pecuniàries, que varien de 5 a 20 sous, segons la mena de manament.

Es veu, per tant, que en el privilegi s'establien penes, i regulaven les fires, i que el batlle devia complir, recordant-les quiscun any als visitants de Mataró.

En l'any 1558, amb ocasió d'una de les pestilències, el Consell de la ciutat, al 15 de maig de l'esmentat any, acordà, atesa la mala sanitat que hi havia a la ciutat de Barcelona, d'on venien moltíssims concurrents a la mateixa, se suspengués la fira de cincogèssima en la present vila, i tan sols per l'any present, determinant que els habitants de la vila, puguin vendre a son plaer, i fou feta una crida en aquesta forma, que sols era pels habitants de la vila i per a tota mena de mercaderies, i que els forasters no puguin vendre, i que deguin, els qui estiguin a la vila, i per a evitar frau, tenir les portes tancades baix pena als contraventors de 10 lliures barcelonines, aplicadores, la meitat al denunciador, i l'altre meitat al qui farà l'execució d'aquella.

La manera indicada de celebrar les dues fires, perdurà fins a l'any 1605. En el Consell de 19 de març de dit any, acordà després de la corresponent deliberació, que, considerant que la dita universitat de Mataró, té amb privilegi que hi hagi dues fires cada any, ço és, l'una el dilluns aprés del diumenge de Pentecostés o de cincogèssima, i l'altre el dia de Sant Marc evangelista, que, per quant el dia de Sant Marc sia dia desavinent, per haver d'assistir molts, i quasi tots els poblats circumveïns de dita vila, a certes processons d'antic acostumades, per això fou demanat i concedit privilegi, en que la fira del dia de Sant Marc, sia traslladada al dia de Sant Bartomeu apòstol, en el mes d'agost; concedí dita commutació el

Lloctinent i Capità General de Catalunya, Hèctar de Pignatelli, Duc de Monteleon, en nom de S. M. el Rei.

El batlle de Mataró Gabriel Arnau, convoca per a pendre l'acord, els Jurats, Gabriel Montserrat Arnau, Pere Pau Vallmajor i Jaume Portell, i a més, Antoni Roig, Bernat Pou, Jaume Palau, Narcís Jofre, Pere Muntalt, Francesc Guanter, Gabriel Amatller, Melcior Palau, Nicolau Pedró, Antoni Roig de la Penya, Galceran Serra, Antoni Pla, Joan Mascaró, Francesc Arnau, Gabriel Arnau, menor, i Pau Seguí.

Per virtut d'aquesta instància, quedà suprimida la fira de Sant Marc, i pel que es dedueix no pendria arrancada la de Sant Bartomeu degut al molt calorós del temps, o pel que fos, desapareixent del tot, sens que s'en trobi rastre d'ella.

Així continuà la fira, sense grans modificacions fins a l'any 1775, en que es presentà un dubte per raó d'haver-se prohibit la venda en dies festius, ordenant que tots aquells que per entrar a la seva casa habitació deguessin passar per la botiga, podria restar la porta d'aquesta oberta, més els qui no es trobessin en aquest cas, devien tancar del tot la porta, imposant als contraventors la pena de 10 lliures barcelonines.

En l'any 1777 es diu clarament en el Consell de 16 de maig que era la única fira que hi havia a Mataró la del segon dia de la Pasqua de l'Esperit Sant, i que per tant no calia tenir al públic amb el dubte respecte al que calia fer per ésser el dilluns dia festiu, i s'acordà que no mitjançant ordre superior es publicaria per pregó la fira en el dia acostumat, que era el que havia estat fins aquell dia, ço és, el dilluns de Pasqua, i a més, que, el pagament, per raó del lloc que devien ocupar els venedors, era voluntari, del contrari, fora atemptar a la llibertat del comerç de que gaudia la ciutat, que ja ho era aleshores. En l'any següent de 1778, en el Consell de 5 de juny, s'acordà mantenir el criteri del pagament voluntari per les raons esmentades.

No es diu però el lloc on aquesta es celebrava, es de creure que seria en el lloc més espaiós que existia dintre la ciutat murallada, o sigui a la Riera. La Rambla estava situada fora el portal de Barcelona, i aquestes festes i concursos sempre tenien lloc dintre muralles per a evitar tota sorpresa de l'enemic i de malfactors.

En entrar al segle 19, i passades les convulsions i atterrament que deixà l'entrada de les tropes franceses, amb tots els actes de salvatgisme, i refeta quelcom la ciutat, pensà en organitzar-se la fira, i mirà de posar-se novament en marxa una fira del mes de setembre la qual tenia lloc en els dies 25, 26 i 27 d'aquest mes, la qual es fa constar que era de privilegi reial; no he pogut escatir el començament d'aquesta fira, però amb tot, no era ni de molt tan antiga com les fires

de que parlem, ans al contrari, crec que seria per suplir la desapareguda de Sant Bartomeu, i el Consell acordà passar ofici al Governador de la ciutat per a que prenguéss totes les mesures, a l'objecte de que els veïns dels pobles immediats es presentin amb tot el bestiar de tir, bestiar de pel, porquí i de llana, en els tres dies de la fira posant-los a la vista del públic, en el lloc de la plaça de Santa Anna i Muralla de Sant Llorenç, així s'atrauria la concurrència, i es donaria impuls a la fira, proporcionant les majors transaccions.

El 31 de maig de 1833, el Governador demanà una relació dels productes que es venen a la fira, i se li contestà com era natural.

En 1834 se imposà un dret de sis rals per cada cap de bestiar que es vengués a la fira en el dia de Pasqua, i que el mercat o fira fos a la plaça de Santa Anna, i que el qui no paguï se li posin sis lliures de multa.

Aquestes fires de bestiar, es veu que anirien a la decadència, per quant, en el Consell de 18 de febrer de 1835 s'acordà oficiar al Governador, que aquestes fires no produïen res a la ciutat, per la poca concurrència a elles, gairebé insignificant.

En l'any 1844, es veu que la fira prenia un nou caire, més modernitzat, i l'Ajuntament prengué l'acord de prohibir per a evitar confusions, el trànsit per la Riera, podent aquesta sols ser travessada pel portal de Barcelona i carrer de dit nom, i a la part superior, pel carrer d'Argentona, Bonaire i Nou el qual vol dir que la fira a la Riera sols arribava al carrer Nou, posant 8 pessetes de multa als qui desobeïssin; vol dir, que la Riera començaria d'estar atapaïda de venedors i compradors quan se prohibí el trànsit de carros i animals.

La fira es continuà celebrant el dilluns de Pasqua, fins a l'any 1870, que en el Consell de 21 de juny s'acordà sol·licitar la trasllació de la fira, avançant-la un dia, i fent que aquesta comencés el primer dia de Pasqua o sia el diumenge, ja que no essent aquell festiu, per raó de les modificacions fetes en les disposicions eclesiàstiques i lleis concordades, el dilluns no era dia festiu, i això feia que la concurrència disminuís considerablement, minvant la seva importància.

A propòsit de la modificació de la fira de Pasqua de Pentecostés, es feu una revisió de les fires, i no es parlà per a res, de la fira de Sant Bartomeu, ni d'aquella altra dels darrers de setembre, desistint de fet de la seva celebració; com també se desistí d'una altra fira que tenia concedida per el dia 2 de febrer i se celebrà sols el primer any després de la seva concessió, i quedant que la de Pasqua se celebrés el diumenge, passant-se una comunicació al director del «Diario de Barcelona» per a fer saber a tothom les dites supressió i trasllació pel mitjà del periòdic.

Aquest acord fou prés per l'Ajuntament, per estar degudament autoritzat per la nova llei municipal d'aquella època.

Des d'aquesta darrera data quedà únicament subsistent la fira de la Pasqua de l'Esperit Sant, però començant el diumenge, i que molts mataronins contrariats no volien acceptar el canvi i procuraven fer-li el buit en el primer dia.

La fira de Sant Marc, a l'ésser traslladada al dia de Sant Bartomeu, no pogué arrelar ni amb la modificació de fer-la els darrers dies de setembre ni amb la darrera prova de situar-la al 2 de febrer, que bo i essent la patrona o titular del temple de Santa Maria en aquell dia fou suficient per donar-li importància, ja que sols es celebrarà un any.

Pel que toca a l'objecte de la fira, es veu que en el temps antic era el bestiar de tota mena, que poc a poc s'hi afegirien altres mercaderies, fins que prengué estat definitiu l'element de joguines per a infants, que canvià del tot el caràcter d'ella, desapareixent l'element primitiu que era el bestiar; no es possible fixar d'un modo precís l'any del canvi, però, començaria aquest canvi a mitjans del passat segle dinou pel que hom pot deduir.

Un altre dia, els que vindran, faran menció que la fira arribava al capdavant de la Rambla, que era un passeig que fou suprimit per convertir-lo en carrer i qui sap si tindran dificultats per situar o fixar on era la Rambla.

26-V-1928

La fira del vent

A cada parada hi ha una dona atabalada que la seva roba estén sobre la falda del vent.

A cada parada mil franges s'agiten al vent, o bandera virolada que escridasses a la gent!

Tantes barraques de vela la fira és un campament, si una bandera s'encela ja l'humiliarà el vent.

A cada parada hi va a comprar el vent i una ànima virolada la de la dona que ven li mostra la roba hissada per reclam de vent i gent, el vent la palpa sense solta ni volta, regateja i la dona desinvolta no l'escolta ni l'atén... com a tanta i tanta gent, passatempís i pocasolta.

I avui tota la plaça és de la fira que passa de tant en tant, com el vent...

Gent que hi mira, gent que hi compra, gent que hi ven, gent...

E. ALBERT.

Plaça de Pi Margall, 27 de febrer 1933.

E. SERRAS

SASTRE

Gros assortit en gèneres d'alta novetat

Santa Teresa, 52 - MATARÓ

ELECTRICITAT - LAMPISTERIA - VIDRES - INSTAL·LACIONS DE CALE·
FACCIÓ CENTRAL

F. BOQUET GURGUI

(SUCCESSOR DE PAU GURGU)

Presupospositos Preus limitats Personal competent

Sta. Teresa, 23

MATARÓ

Teléfono 17

Remalloza Roure

Tipus «anglès» - Recanvis de coro·
nes i escèntrics-Agulles i punxons

Gravina, 26

MATARÓ

BANCA ARNÚS

SUCCESSORA D'EVARIST ARNÚS

FUNDADA EN 1846

Casa Matriu Passatge del Relotge, 3

BARCELONA

Casa Central: Plaça de Catalunya, 23

Sucursals: Balaguer, Berga, Cervera, Figueres, Girona, Granollers, Igualada, Lleida, Manresa, Mataró, Olot, Puigcerdà,
Seu d'Urgell, Solsona, Tàrraga, Tremp i Vich

Agències: Portbou, Banyoles, Mòllerussa, Artesa del Segre, Agramunt, Gironella, La Bisbal, Pobla de Segur i Pons

Sub-Agència: Calaf

Sucursal de Mataró: Apartat, 16 - Riera, 62 - Telèf. 40

Aquesta sucursal efectua totes operacions de Banca i Borsa

Compra i venda de tota classe títols de contractació corrent

DIPOSIT DE TITOLS EN CUSTODIA

Descompte de cupons.-Canvi de monedes.-Negociació de lletres i demés efectes comercials.-Comptes corents en moneda
nacional i estrangera.-Subscripció a totes les emissions

CAIXA D'ESTALVIS

NEGOCIEM ELS CUPONS VENCIMENT CORRENT

Hores de Caixa: de 9 a 1 i de 3 a 5'30

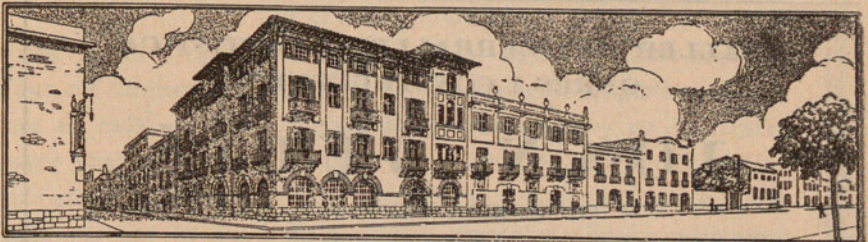
Granja Caralt

DOLORS REY

Riera, 14 (Davant el carrer Bisbe Mas)

LA MÉS ACREDITADA

Llet pura de vaca - Natilla - Cafè - Xocolates
Flams - Cremes - Refrescos - Yogourts i Kefir
Danone. - Especialitat en Gelats.

HOTEL MONTSERRAT

BLAI TRABAL

SANT AGUSTÍ, 1

MATARÓ

TELÈFON 128

Servei de coberts i a la carta - 75 luxoses
habitacions - Cambres de bany - Servei de
primer ordre - Càlfeacció. :-: Local instal·
lat amb tots els avantatges higiènics que re·
quereix la vida moderna - Garatge i cavallerissa

BAR MONTSERRAT

Refrescos de tota mena - Licors de les millors marques - Ressonons selectes

FERMÍ GALAN

(DAVANT RAMBLA CASTELAR)

1 Fira Comercial de Mataró

Situació dels Stands

Serie A (Plaça Llibertat, entre Angel Gimera i Sta Teresa)

Números 1 i 2, Martí Fité representant dels següents productes: «Arroç de Pals», «Blancor» crema per a calçat, llimonada «Ferrairó», fulles d'afeitar «Ibèria», llexiu «Conejo», neteja metalls «Dilmer», «Oxigenante de Carbones», dentrífic «Fanet», pinsos i adobs «López», refesc Mag-nol», sabó «Soms» i «Suc-Sol».

Número 3, suprimit.
Número 4, Acadèmia Cots.
Número 5 i 6, Rafael Soler.
Número 7, López Hnos.
Número 8, Vda. de J. Domench.
Número 9, DIARI DE MATARÓ.
Número 10, Regàs Artigues (Joier) i Mobles Clariana.

Número 11, Mobles Clariana.
Número 12, Genar Parull i Renter màquines d'escriure.

Número 13, Fèlix Giralt, Erbores-teria.

Número 14, Màquines Alfa.
Número 15, Ferrer Germans, re-presentants de Mobba, S. A. de Ba-dalona.

Serie A (Rambla, entre Sta. Teresa i Pau Iglesias)

Número 16, Laboratoris Unitex (Farmàcies «Creu Blanca», «Sant Jo-sep» Ortopèdia i Perfumeria Enrich i Productes de Règim).

Número 17, Font i Companyia, Fundició.

Número 18, Oficines del Comitè de la Fira Comercial de Mataró.

Número 19, Casa Wertheim.

Número 20, Josep Alberch, repre-sentant de Rowe Germans Stander i Superior Xampany «Lumen».

Número 21, Rafael Ciudad.

Número 22, Josep Pla, sastreria «La Ciudad de Londres».

Número 23, Manuel Murlans, Lampisteria, Electricitat, Cambres de bany.

Número 24, Salvador Caimari, Tallers Hispano-Radio (aparells Co-lonial, Excelsior i Emerson).

Número 25, Alfred Ruaix.

Número 27, Rocalla S. A.

Número 28, Agustí Coll, Mosaics.

Número 29, Vidua de Grau Buch (Radio).

Número 30, Sindicat Agrícola de Vilassar de Mar (Floricultura).

Número 31, Destil·leries Mollfulleda.

Número 32, Bomba Bloc.

Fora de Serie Rambla, (passat Pau Iglesias)

Recto i Companyia, Magatzems de fustes, representants d'Uralita S. A., Lena S. A. i La Aeronàutica, S. A., Santiago Domenech, Mobles.

Serie B (Vorera Col·legi Escolapis)

Número 1, Josep Pruna.
Número 2, Josep Castany, repre-sentant de Radio-Telefunken.

Número 3, Xampany Rigol.

Número 4 i 5, Fill de Pere Homs. materials per a la construcció, pisa sanitària.

Número 6, 7, 8 i 9, Automòbil Re-nault.

Número 10, Eloi Català, Motos i cicles Terrot.

Número 11 i 12, Baulines.

Número 13, Vacant.

Número 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20, Benet Jofre, Automòbils Citroën.

Programa

de les festes que tindran lloc durant els dies del 3 al 11.

DIA 3. — A les nou del vespre, Inauguració de la Fira Comercial, amb assistència de les Autoritats, Patronat de la Fira i representacions d'entitats i premsa. L'acte serà amenitzat per la Banda Municipal.

DIA 4. — Matí, a dos quarts de nou, 3.ª Prova de Regularitat i Tu-risme, disputant-se les copes «Reck-ne», «Terrot» i «Mobba», entre mo-tos, side-cars i automòbils, organit-zada pel Moto Club Mataró.

A les onze, Partit de Basket-bol en el camp de l'«Iris».

Tarda, a les quatre, Inauguració del Primer Saló Fotogràfic de Pri-mavera a la Societat Iris. Partit de Basket-bol en el camp de l'«Iluro S.C.» entre els equips «Iluro» - «Patrie», disputant-se la copa ofrena del Dipu-

tat al Parlament de Catalunya, se-nyor Joaquim Bilbeny.

A les cinc, Partit de Futbol corres-ponent al Torneig de Promoció en-tre els equips «Iluro S. C.» i «Reus Deportiu».

Nit, a les deu, Concert en el Fo-ment Mataroní a homenatge dels mestres Amadeu Vives i Antoni Ni-colau, per l'Acadèmia Musical Ma-riana.

DIA 5. — Matí, a les deu, Festival Ciclista al Parc Municipal, orga-nitzat per l'Esport Ciclista Mataroní.

Tarda, a les tres, Partit de Futbol en el camp de l'«Iluro S. C.» entre els equips «Catalunya» de les Corts i «Iluro S. C. (reserva)», disputant-se la copa «Iluro».

A les cinc, Partit de Futbol inter-regional entre els equips «Murcia S. C.» - «Iluro S. C.», disputant-se la copa «Calçetins Bebé».

DIA 6. — Nit a les deu, Concert a la Plaça de la Llibertat per la Banda Municipal.

DIA 7. — Nit, a les deu, Ball extra-ordinari al Teatre Bosc, dedicat als expositors de la Fira Comercial i a profit de les Colònies Escolars de l'Ajuntament. En aquest acte serà proclamada «Miss Mataró».

DIA 8. — Nit, a les deu, Festival Popular al recinte de la Fira Co-mercial, prenent-hi part els cors de la localitat «Harmonia», «La Perla» i «Iluro» i la Cobla «La Principal de Calella», que executarà una Audició de Sardanes.

DIA 9. — Nit, a les deu, Esdeveni-ment Teatral, al Teatre Clavé-Pa-lace, organitzat pels «Amics del Tea-tre», representant-se la bonica comè-

dia «Era una vez en Bagdag» per la Companyia de Irene López Herèdia.

DIA 10. — Tarda, a les quatre, Fes-tival Esportiu al camp de l'«Iluro S. C.», organitzat per les diverses en-titat esportives de la localitat. En el transcurs del festival s'enlairaran glo-bus grotescs; la Banda Municipal executarà escollides composicions, i el famós acròbata Amador Fernàn-dez, s'elevà en el globus *Llibertat*.

Nit, a les deu, a la platja, davant del carrer de Sant Antoni, es crema-rà un magnífic Castell de Focs Ar-tificials, a càrrec dels pirotècnics Es-tapé Germans i Masias.

DIA 11. — Matí, a les 11, Desfilada de Vehicles, organitzada per l'Unió de Xòfers i Motoristes, Moto Club Mataró i Sport Ciclista Mataroní, sortint de l'encreuament de l'Avingu-da de la República i seguint pels car-rers de Fermí Galan, Rambles, Fran-cesc Macià, Rafael Casanova, Sant Benet, Cuba, Churruca, Pinzón, Sant Felicià, Sant Antoni i Plaça de la Lli-beretat. Seran obsequiats amb flors els vianants i es postularà a profit de les Colònies Escolars, amenitzant la festa la Banda Municipal.

Tarda, a les cinc, Partit de Futbol corresponent al Torneig de Promo-ció al camp de l'«Iluro S. C.», entre els equips Martinenc - Iluro.

Nit, a les deu, acabament del IV Aplec de la Sardana, organitzat pel Grup Sardanista de la Societat Iris, amb una Audició de Sardanes a càr-rec de les cobles «Els Montgrins» i «Refilaires de la Maresma» al recin-te de la Fira Comercial.

A les dotze, Clausura de la Fira.

Fixi-s'hi bé

*La s.a. Clément Marot
Mataró*

*la: negre oxidat brillant
blanc fixe
merceritzat suau
colors "bon teint",
amb la més gran garantia d'èxit*

TALLER DE CERRALLERIA ARTÍSTICA
OBRES I CONSTRUCCIONS

JOAN JULIÀ

SOLDADURA AUTÓGENA

St. Llorenç, 4 i 6 - Despatx: St. Josep, 11

MATARÓ

VIAENLLÀ VIATGES I EXCURSIONS
FOMENT DEL TURISME

Organització d'excursions col·lectives i particulars, viatges de nuvis i de tot quant estigui relacionat amb el Turisme

Setmana de Vacances del 22 de juliol al 1 d'agost.

Dues extraordinàries excursions: 4 dies a Mallorca visitant-se tota la Illa Daurada, i 5 dies a la Vall d'Aran, Pireneu francès i Andorra

Per detalls: **ANTONI MACIÀ - Argüelles, 22 - MATARÓ**

FRANCESC CAMP

RECADER DE MATARÓ A BARCELONA EN AUTO-CAMIÓ

MATARÓ. — Carrer d En Palau, 24 - Telèfon 106

BARCELONA. — Arolas, 3; Petxina, 5 i Plaça Comercial, 10, Centre de Recaders (Davant del Mercat Central) - Telèfon 16.682

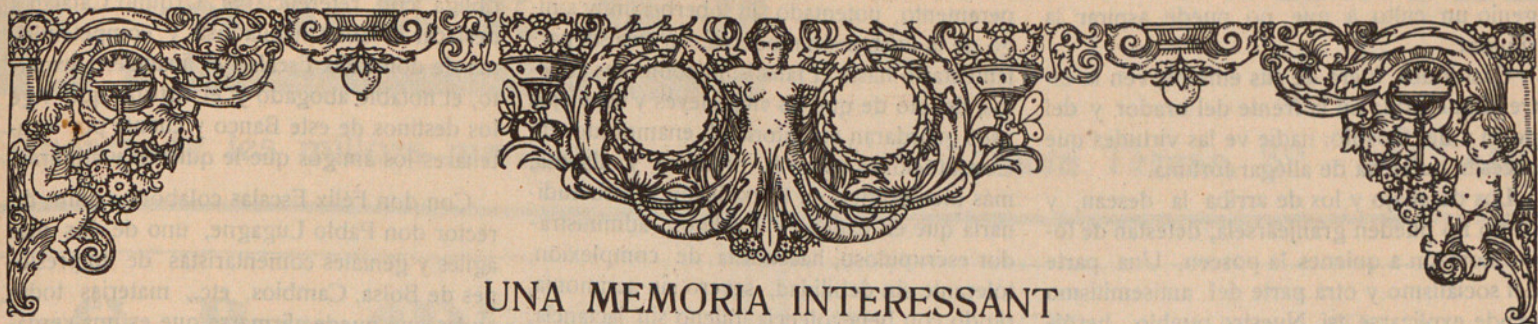
La popular Administració de Loteries núm. 2
a càrrec de

Maria de la Mercè Plaja, Vda. d'Ocon

Durant cinc anys ha estat favorescuda amb una PRIMERA, una SEGONA, una de 2.000, altra de 3.000 i dues de 6.000 ptes.

Loteria de la Rambla

MATARÓ

UNA MEMORIA INTERESSANT

El Banco Urquijo Catalán en la actualidad

(De la revista «Economía»)

Acaba de llegar a nuestras manos la Memoria de este Banco, correspondiente al pasado año, y como en años anteriores, viene a rememoraros quizá el mayor de los acontecimientos financieros y bancarios que registra nuestra historia.

Por vez primera en España estamos asistiendo, con esa impassibilidad tan nuestra, tan cicatera de aplausos, a que ya hubo de referirse en las Cortes el sabio Ortega y Gasset, al desarrollo fecundo, firme y siempre progresivo de toda una red de Bancos autónomos y pujantísimos, que bajo la advocación de un apellido señero en las finanzas patrias constituye todo un sistema de distribución y embalse de la riqueza económica y financiera de las diversas regiones de la nación.

Cualquiera de nuestros Bancos principales tiene en provincias Sucursales, que son documentos palmarios de su actividad y pujanza; al apellido Urquijo corresponde la gloria de haber implantado por vez primera en nuestra patria un formidable sistema bancario, no a base de Sucursales, sino de Bancos con personalidad acusada y diferenciada, no obstante el denominador común del apellido y del austero sentido de las finanzas que en otros días supo legarles el fundador.

Si nos paramos unos momentos a considerar que armonizar la unidad con la variedad es el empeño más viejo de todas las filosofías; que en el terreno político—política es siempre administración—resulta difícilísimo armonizar los intereses particulares con el interés general; que la dificultad suprema de nuestra Constitución, y por lo tanto su mayor mérito estriba en que propugna y prevé como ideal normativo la llegada del día en que España sea más fuerte, más rica y más culta, por la libre expansión autónoma e individual de todas sus energías regionales, llegamos a la conclusión de que el apellido Urquijo; esto es: el formidable espíritu del fundador, ha conseguido esto mismo en el terreno financiero con una facilidad difícilísima y, por lo tanto, maravillosa.

En cualquiera de los distintos y autónomos Bancos Urquijo desparramados por nuestra patria, se nota inmediatamente tal homoge-

neidad de métodos y de tácticas, de espíritu y de apreciación de los momentos económicos, que cada uno de ellos responde con la prudencia y prosperidad de su actuación de una manera uniforme a sus homónimos. Tal es la unidad espiritual y técnica que milagrosamente parecen recibir de un vaticano financiero e invisible que no puede fallar ni equivocarse.

Por otra parte, ¿a qué finalidad respondería el empeño de fundar Bancos autónomos en los centros más vitales del país, sino al de estimular, canalizar y proteger la riqueza, con una acción más directa, más íntima, más *regional*, más sensible a las palpitaciones de la vida económica de cada región?

El acierto indiscutible de este plausible propósito está a la vista de todos. A medida que el gotear de los años desciende sobre los Bancos Urquijo, éstos afirman de una manera fatal e inevitable su consolidación y prestigio; se identifican más y más con las regiones de su emplazamiento; estrechan las mallas económicas y espirituales que ya por siempre les ligan a la región; cosechan laudes y gratitudes de los coterráneos; influyen en lo más hondo y humano de su existencia comarcal y son, en síntesis, el corazón económico de las regiones por las que en gran proporción, en una proporción siempre creciente, distribuyen el riego financiero y crediticio, asimilándose para el caudal común las energías de la laboriosidad y del ahorro.

Así se explica como este Banco Urquijo Catalán de la Memoria que nos surge este artículo, pueda ofrecernos en cada ejercicio un nuevo avance, un mayor enraizamiento en la región, una más grande prosperidad financiera, más importante cada año por lo que tiene de individual y de colectiva.

Otro de los mayores aciertos de las firmas Urquijo ha sido su independencia absoluta de la política. No obstante, y en estos tiempos de República, es conveniente rememorar el juicio que merecía el primer marqués de Urquijo al también primer patricio de la primera República, al inmenso Castelar. Ved, pues, los párrafos principales de la oración fúnebre que Castelar le dedica:

«Entre mis mejores amigos, desde la primera juventud, he contado siempre al marqués de Urquijo.

El y yo, a la continua, ocupadísimos en los sendos oficios nuestros, madrugadores en este Madrid, donde todos trasnochaban; muy dados al uso de pasear dos veces cada día: una por las mañanas en las calles; otra por la tarde misma en el Prado, pues la noche no puede aprovecharse por quienes a la primera luz matinal se levantan, solíamos encontrarnos con frecuencia y ofrecernos el regalo de unas visitas mutuas al aire libre y unas conversaciones al paso, en que todo lo capital sucedido a cada sazón salía en breves diálogos a plaza y era materia de nuestras mutuas observaciones.

Con solo verlo, veíase un temperamento sanguíneo reconcentrado en Urquijo.

Al calor de aquella sangre, muy alto, y al movimiento, muy rápido, se animaban, como sus moléculas mismas, las mil combinaciones numéricas ideadas con toda lucidez y cumplidas con toda perseverancia.

Una espaciosa frente, un entrecejo de perfilado, unas coloradas mejillas indicando exceso de vida y salud, ojos penetrantísimos, escudriñador mirar, sonrisa entre benévola y burlona, aspecto afable y patriarcal, amena conversación, alimentada en los asuntos generales, observábase a la primera vista de su persona y a la primer audición de su palabra. Y el efecto producido era tan grato, que al verlo, por natural impulso, íbame siempre hacia él, como cumplía de mi parte por la diferencia de nuestras edades, y no lo dejaba sin haber oído acerca de las especies intelectuales, económicas y hasta políticas, en aquel día corrientes, conceptos y juicios profundos, como elaborados en una clara inteligencia sin supersticiones de secta o de partido, y dichos con la sencillez nativa, no exenta de ática elegancia, que tanto cuadra y conviene a la ingenuidad propia de un pensamiento no sugerido ni por doctrinas *a priori* ni por tradicionales conveniencias.

Muchas envidias despiertan el talento y el genio superiores en artes y en ciencias y política, pero entre la generalidad y el común

de de las gentes encuentra lo que llamamos genio un culto a que no puede aspirar la riqueza.

Casi todos, fuera de sus émulos, ven la estrella que brilla en la frente del orador y del poeta y del filósofo: nadie ve las virtudes que necesita quien ha de allegar fortuna.

Los de abajo y los de arriba la desean, y como no pueden granjeársela, detestan de todo corazón a quienes la poseen. Una parte del socialismo y otra parte del antisemitismo puede explicarse así. Nuestro pueblo, heróico y sublime, pero poco trabajador y muy antimercantil, expresa esta increíble antipatía a los poderosos por medio del refrán popular siguiente: «Honra y provecho no caben en un saco.»

Urquijo se había granjeado con su dinero la mayor satisfacción que puede gozarse aquí en la tierra, mayor que la gloria, mayor que la salud, mayor que todas las satisfacciones humanas, pues tanto luchar y producir, no queda obra ninguna tan grande como enjugar lágrimas y hacer bien.

Hacer el bien. He aquí resumida toda la humana felicidad. Urquijo la conocía y la buscaba. Con sus riquezas la encontró a cada paso, y supo así recogerla como aprovecharla en su alma.

Este hombre, que se había procurado los medios de satisfacer todas las necesidades, no tenía necesidad ninguna. Llegado a las cimas de nuestra sociedad, pudiendo vivir como un soberbio par de Inglaterra, vivió como un desahogado dependiente de comercio.

Ni mesa, ni casa, ni vestido, ni ajuar cambiaron en él cuando pasó de cajero a potentado. Como viviera en los primeros años de ahorro y con los primitivos ingresos de sus trabajos incipientes, vivió en su opulencia. La trufa no le olía bien. El preciado vino viejo de Borgoña y Jerez, del Rin y del Garona, no entraban en sus venas, muy sobradas de sangre opulenta y roja.

Una regularidad monástica en sus costumbres, y una propensión increíble al trabajo, y una consagración exclusiva del tiempo a sus combinaciones y a sus cálculos, hicieronle como solitario cenobita y le apartaron de otros placeres, no menos atractivos y costosos.

Católico sin supersticiones, liberal por temperamento, potentado sin soberbia, muy amigo de la ilustración moderna, sin exceso; parlamentario hasta el fanatismo como sus abuelos; devoto de que las viejas leyes y los viejos usos guardaran su autoridad, enamorado de Constituciones como la británica y alavesa, más bien escritas en la tradición consuetudinaria que en papeles y Códigos; administrador escrupuloso, hacendista de complexión, tolerante sin debilidad, severo sin acrimonia, rígido con benevolencia, bueno sin jactancia, resultaba el prototipo de un verdadero conservador a lo británico y a lo hebraico.

Su temperamento reflexivo se convertía en ardiente y entusiasta: su edad madura, en juvenil y tierna; su lengua, exacta como un cálculo matemático, en lírica e inspirada como cualquier poesía si le recordabais las costumbres políticas patrias. ¡Cual erudición en esta materia la suya! ¡Qué disertaciones acerca del método casi geológico empleado por su gente al fin de formar instituciones que se mezclan, como el hierro de sus minas, con el granito de su tierra!

«Urquijo se desvivió por su patria. Nació en los primeros años subsiguientes a la guerra donde nuestra nacionalidad afirmó independencia y soberanía, la una en el combate increíble, la otra en el Parlamento gaditano, correlativas ambas, el culto suyo al municipio y a la región se completaba con el culto a la común y grande patria.»

Véanse en estas palabras del más famoso repúblico, el abundante manantial de inspiración y ejemplo que los Bancos Urquijo tienen ya de por vida en la memoria de su progenitor.

Y no fué sólo el inmenso Castelar que se sintiera impalido por amistad y hacer el panegírico del primer marqués de Urquijo. Ilustres escritores, tales como Manuel de Palacio, Cañete y otros famosos, se sintieron muy hondamente fascinados por el encanto personal del gran financiero.

Esta reseña que de un modo espontáneo pergeñamos y que violentamente ha de chocar con uno de los principios más impertérritos y aristocráticos de cualquier Banco Urquijo—el de la no publicidad, el del silencio fecundo, el de la modestia suma, siquiera sea

como táctica, muy talentosa por cierto—nos obliga con referencia al Urquijo Catalán a destacar la labor habilidosa y competentísima de don Félix Escalas, el financiero experto, el notable abogado y el artista que rige los destinos de este Banco y cuenta por centenares los amigos que le quieren y admiran.

Con don Félix Escalas colabora como director don Pablo Lugagne, uno de los más ágiles y geniales comentaristas de impresiones de Bolsa, Cambios, etc., materias todas en las que puede afirmarse que es una verdadera notabilidad, a quien consultan por eso, con gran frecuencia, muy importantes financieros.

Y se completa el trío afortunado con el insustituible secretario don Luis Famadas, hombre de una cultura vastísima y cuyos frecuentes trabajos publicitarios sobre asuntos económicos le tienen ya consagrado como un maestro en finanzas.

Claro que no sería justo silenciar las asistencias eficacísimas del brillante Consejo de Administración, formado por relevantes personalidades, cuyos solos nombres ya son una garantía de absoluta solvencia moral y técnica.

Forman este Consejo los señores siguientes: Excelentísimo señor don Estanislao de Urquijo y Ussía, presidente; don Damián Mateu y Biza, vicepresidente; excelentísimo señor don Luis A. Sedó, vocal; excelentísimo señor don Valentín Ruiz Serén, vocal; excelentísimo señor don Santiago Trías Rumen, vocal; excelentísimo señor don Ignacio Coll y Portabella; don Félix Escalas y Chamení, director y secretario general; don Pablo Lugagne y Carmes, director.

Volviendo sobre la personalidad del señor Escalas, sería difícil prever hasta qué grado de brillantez podría llegar su gestión si no tuviese tan limitada, por razón de su cargo, la libertad de movimientos.

Por eso, como argumento definitivo de la solidez del Banco y de la firme mano que le guía, reproducimos el último balance, sin comentarios, que no hacen falta, porque los éxitos financieros encuentran en los mismos números sus más certeros comentaristas.

BANCO URQUIJO CATALÁN

Balance al 31 de Diciembre de 1932

ACTIVO

	PESETAS	PESETAS
Caja y Bancos		26.051.264,60
Caja y Banco de España	9.924.406,21	
Monedas y billetes extranjeros	68.589,98	
Bancos y banqueros	16.050.268,41	
Cartera		55.444.179,00
Efectos de comercio hasta 90 días	22.836.621,59	
» a mayor plazo	—	
Títulos	32.607.557,41	
Fondos públicos	16.011.270,31	
Otros valores	16.596.287,10	
Créditos		18.960.759,52
Deudores con garantía prendaria	10.337.122,98	
» varios a la vista	6.834.702,07	
» a plazo	1.496.086,60	
» en moneda extranjera	292.847,87	
Inmuebles		2.125.765,41
Mobiliario e instalación		1.022.788,59
Accionistas		—
Acciones en cartera		12.625.000,00
Deudores por crédito y aceptaciones		2.302.488,28
Varias cuentas		2.046.557,18
Gastos de constitución		94.079,76
		120.672.882,34
NOMINALES		
Depósitos		220.447.417,00
Total ACTIVO		341.120.299,34

PASIVO

	PESETAS	PESETAS
Capital		25.000.000,00
Fondo de reserva		2.151.442,06
Acreedores		87.475.256,16
Bancos y banqueros	25.928.432,32	
A la vista	52.286.197,85	
Hasta el plazo de un mes	4.585.152,65	
A mayores plazos	1.601.893,26	
En moneda extranjera	5.271.580,10	
Efectos y demás obligaciones a pagar		541.878,49
Aceptaciones		1.511.674,20
Créditos documentarios y cartas de crédito		790.814,08
Varias cuentas		2.399.708,57
Reserva para el pago de contribuciones e impuestos		181.546,04
Pérdidas y ganancias		842.762,74
		190.672.882,54
NOMINALES		
Depositantes		220.447.417,00
Total PASIVO		341.120.299,34

V.º B.º
Los Directores,

Félix Escalas - Pablo Lugagne

El Jefe de Contabilidad,
E. Ripoll

E. SERRAS

SASTRE

Gèneres de les millors marques.

Santa Teresa, 52 - MATARO

Cafè Bar "Dimas,"

Instal·lat a la Platja

Peix a la marinesca : Cafè i Licors de les millors marques : Refrescs

OBERT DIA I NIT

Joan Tarrés i Castellà

Decorar per a senyores

Rambla Mendizábal, 22, prel.

Mataró

BOMBAS DE DOBLE EFECTE

"PUIGJANER,"

les de millor rendiment

i de més duració

INSTAL·LACIONS I PRESSUPOSTOS:

Font i Cia.

SUCCESSORS DE

Salvador Font Verdaguer

TALLERS DE FUNDICIÓ, FUMISTERIA I MAQUINARIA

Mataró

Xampanyes NOYET

CAVES VALLGORGUINA - BARCELONA

Viatjant per Catalunya:

PERE FORT : Cuba, 60 : MATARÓ

Tintoreria Ballbé

Baixada Estanislau Figueras, 9

Aquesta casa no té sucursal

ROURE

JOIERIA

RELLOTGERIA

ARGENTERIA

OPTICA

La Sala Cabanyes del Círcol Catòlic d'Obrers

Una de les coses de què més està mancada la nostra ciutat és sense cap mena de dubte d'entitats que posseïxin un estatge el suficient digne, muntats d'acord amb les exigències dels nostres dies, amb el confort i les gràcies imprescindibles perquè hom s'hi trobi bé i sigui el recés amables i acollidor per les hores d'esplai i de repòs.

Disortadament les nostres entitats no han sentit el desig de renovar-se, de posar-se al nivell de l'època i amb escasses excepcions han consumit la seva vida dins molts estatges que reclamen un abandó pietós o una transformació prou valenta per seguir el ritme exigent de la vida.

Si ens fixem en altres ciutats catalanes d'una importància de població, de riquesa, d'indústria i de comerç similar a la nostra, trobarem tot seguit un enfilall d'entitats potents, ben orientades i excel·lentment dotades de locals prou adients que us són mostrats amb un orgull ben llegitim i prou satisfactori.

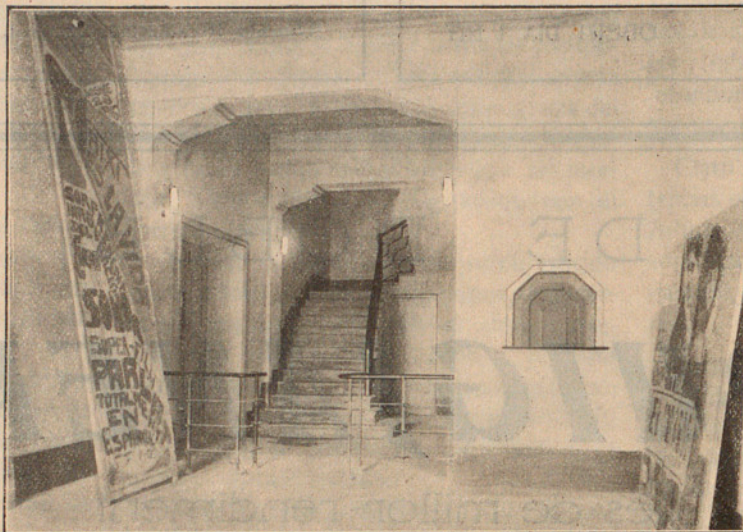
Badalona, Sabadell, Reus, Valls i molts altres són un espill en aquest aspecte, com Mataró, n'és sensiblement ressentida. Les nostres entitats difícilment s'emprenen una tan escaient tasca. Certament que si ho passem defingudament admirarem l'esforç econòmic i el munt de sacrificis i voluntats que representen l'erició d'edificis com el del Montepius La Aliança o el de la Cooperativa Marítima. Però no és aquest l'aspecte que avui en interessa remarcar.

Nosaltres en referim als centres purament culturals o recreatius, als «casinos», als centres polítics, i concretament a llurs respectius salons d'espectacles. Ni les classes adinerades—vejeu el del Centre Mataroní—ni les classes obreres—fixeu-vos en el de la «Casa del Pueblo»—ni en les professionals—remarquem l'Unió Gremial—ni l'organitzacions cooperatives o mutualistes ni en cap centre polític del color que sigui, ni en cap de les entitats purament recreatives podreu admirar ni tan sols contemplar un sol local que pugui comparar-se al Saló de Lectura de Reus, al Casino de Sabadell, etc. i que sencillament ofereixi les condicions més indispensables per la celebració d'actes o espectacles que vulguin ésser presentats amb una engruna d'exigència artística o que reunixin les condicions esmentades.

En aquest aspecte les nostres entitats han estat quelcom descuidades. La que més ha tingut una bona cura en decorar-se el Saló Cafè o en arranjat discretament la Biblioteca i no han tingut el suficient curatge de bastir salons que estiguin al nivell de la ciutat. Certament que en alguns se'ls presentava al davant el problema de trobar-se instal·lats en local d'altri. Però aquesta dificultat hauria estat salvada com ho ha estat en les altres ciutats a que ens hem referit, i llavors àdhuc s'haurien aprofitat els munts de diners que alguna entitat ha després en reformes a casa seva que no és seva—diners que tard o d'hora repre-

sentaran per les entitats aludides, com si s'haguessin entretingut a llançarlos a un pou.

Això—junt amb el retraïment de qui podia fer-ho—ha fet que Mataró no comptés amb cap d'aquests salons que suplís en determinats cassos i en certes manifestacions culturals i artístiques als locals públics tan mancats també—la meitat d'ells—de les condicions més indispensables pel fi a que estan destinats.

Vestíbul

Suara, però, assistim a l'inici d'un desveïllament que hom desitja veure ampliat extensament.

L'any passat vejerem transformar el cafetè de «La Moderna» en un local adaptat als nostres dies. Enguany hem vist erigir-se un local d'espectacles en el Círcol Catòlic d'Obrers que no ens sabem estar de parlar-ne. Tal és la importància que hem observat en aquesta obra.

Antecedents

Fa uns vint anys que l'esforç abnegat i l'amor més desinteressat d'un bon mataroní, l'arquitecte senyor Emili Cabanyes, feia possible que al peu de les antigues llistes que aguantaven una de les portes de la ciutat, s'hi aixequés un edifici construït ex-

desert i avui esdevingut un dels passatges més simpàtics de la ciutat. El traspàs dolorós i inesperat del senyor Cabanyes no permeté que l'edifici quedés enllestí del tot: faltava precisament—ultra l'agençament de tota la façana i la coronació de l'edifici—el saló d'Espectacles ideat ja en els primers plànols.

De moment hom no ho trobà massa a faltar. Funcionaven les escoles gratuïtes, tenien un bon saló-cafè i

atapeït en totes les representacions com un caixó de figues seques hi floriren i fructificaren un seguit d'entusiasmes que hen recalcat l'entitat fins a emprendre la construcció d'aquesta magnífica Sala d'Espectacles que avui mostren a la ciutat amb el cor esponjat de joia i amb l'ànima serena i satisfeta.

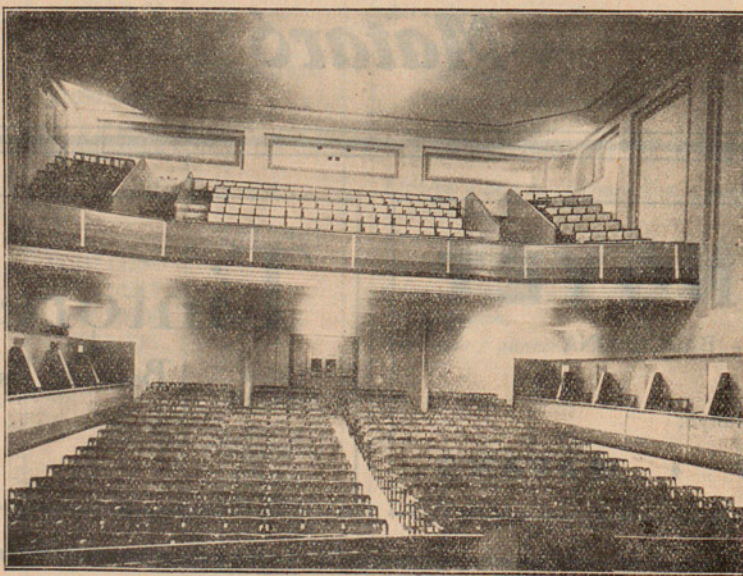
Uns entusiasmes tan autèntics que han estat la clau del seu èxit. Un entusiasme franc i serè, ardit i caute a l'hora, generós i abnegat sempre, un entusiasme infós per una joventut activa i ben orientada que ha tingut la virtut de contagiar-lo a tots els elements directius d'aquella entitat, ajuntant esforços i acumulant voluntats i energies per dur a terme la seva obra mancomunada: una Sala d'Espectacles, orgull de l'entitat i de la ciutat que l'honra.

El nom de «Sala Cabanyes»

Tan prompte com han vist convertir-se en realitat l'anhel amorosit durant anys i anys han cuitat a batejar el nou local. I val a dir que no han caigut en el pedantisme d'imposar-li un nom pompós o exòtic, un nom plagiat d'algun altre que ja hagués obtingut un relatiu èxit en la capital, sinó que han tingut l'encert de triar un nom essencialment nostrat, mataroní a ultrança, l'arquitecte senyor Emili Cabanyes. Així, a l'ensems que reconeixen públicament l'agraïment que senten pel seu més estimat consoci aixequen en el cor de la ciutat el merescut homenatge a aquest exemplar mataroní.

Una visita a Sala Cabanyes

Si hem d'ésser francs, l'aspecte exterior de l'edifici no fa sospitar una sala tan gràcil i suau. Les parets exteriors sense estucar—per no contrastar amb la resta de l'edifici—i la senzillesa de la seva presentació no fan pressentir un interior bufó i delicat com un present de noces. En trobarvos però al vestíbul, comenceu a donar-vos compte de que aquell rectangle és quelcom més que quatre pobres parets. Observeu un vestíbul senzillament decorat, amb guixetes per venda de localitats i guardarroba, i amb dues portes que us mostren l'instal·lació pulcra i moderna dels watters per ambdós sexes. El començament de l'escala ampla que condueix al pis i la porta d'accés a la platea completen aquest vestíbul. Tantost traspasseu el llindar d'aquesta porta l'esguard se us queda fixe en el sumptuós cortinatge que ocupa tota la boca de l'escenari: cortinatge sedós de caient sever, d'un blau seriós que porta tot un aire de majestat. Gireu l'esguard i contempleu la decoració pulcra i finíssima de les parets en les quals el verd poma i el lila delicat juguen pallidament amb ratlles platejades i rellevants; en les parts laterals, dugues fileres de llotges, senzilles, delicades i coquetones com capsetes de bombons amb una llaçada blava—les cortines—la platea amb pronunciada

La sala vista des de l'escenari

pressament per aixoplegar-hi l'entitat que el malaguanyat senyor Emili havia posat totes les seves simpaties i preferències: El Círcol Catòlic d'Obrers. Dirigides per ell mateix, les obres avançaven i les parets anaven perfilant-se en aquell lloc llavors mig

pia d'actuar sense interrupció han conseguit posseir un bon elenc dramàtic que els ha col·locat a primer rengle dels conjunts escènics de les seves entitats germanes.

En aquell local llarg i estret com un budell, calorós com una engúnia, i

En la pròxima Fira de Mataró, que tindrà lloc del 4 al 11 de juny de 1933 en el Stand número 16, serie A

els invitem a fer-nos una visita on hi trobareu exposats articles que es necessiten constantment i que per la seva qualitat i ventantjosos preus vos interessin.

ORTOPEDIA

Faixes, braguers, tela gomada i tota mena d'aparells fets a mida.

PERFUMERIA

Des de lo més corrent a les creacions més rescents.

Charles Rogers de la Paramount recomana a totes les seves admiradores la pasta coral-roja per tenir les genives sanes i rosades, d'un color molt atractiu.

TUB PASTA BLANCA TUB DE PASTA CORAL-ROJA
PERBORAT DE SOSA COMPOST

Per assegurar la bona conservació de la vostra dentadura i a la vegada tenir-la blanca useu a diari els dentífrics **FAMOS** insubstituïbles per la seva bona qualitat.

Dipòsits i venda a Mataró:

Ortopèdia i Perfumeria Enrich

SANT JOSEP, 32

Farmàcia i Centre d'Específics Sant Josep

SANT JOSEP, 30

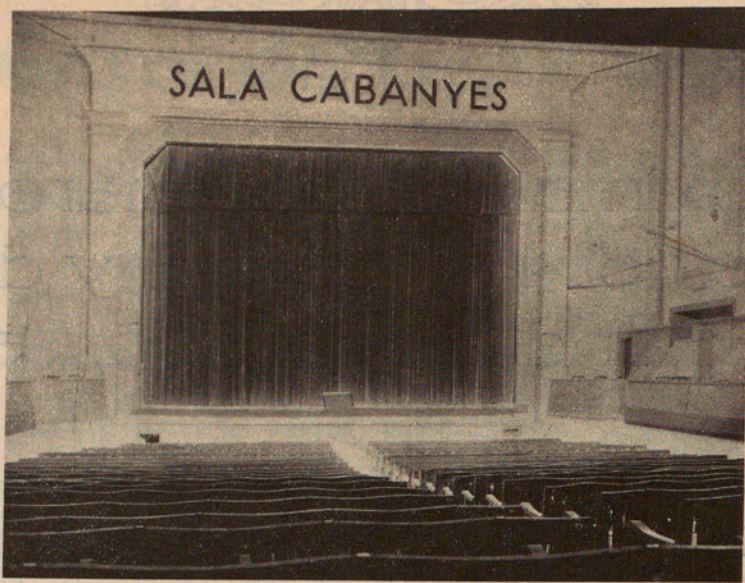
Farmàcia i Centre d'Específics La Creu Blanca

PUJOL, 53

pendent ocupada totalment per fileres de butaques amples—les més amples que hem vist en els locals d'ací—; i l'amfiteatre dividit per dues entrades, escalonat per varis rengles de butaques, espaiós, de gran visualitat. Però el que més us plau en visitar la Sala Cabanyes és el gran profit que han sapigut treure del moderníssim sistema d'il·luminació difusa.

Dels quatre angles i de les dues parts centrals del sostre es difón una llum discreta, claríssima, a través d'uns vidres esmaltats que filtren els raigs de les bombetes elèctriques i escampen suauement la llum sense projectar ni un pessic d'ombra—sinó aclarint discretament tot l'espai, evitant la topada violent de la claror amb els ulls dels espectadors i accentuant el relleu de les ratlles platejades en els diferents i finíssims plafons.

Per la porteta de reglament passeu a l'interior de l'escenari: un escenari amb totes les de la llei, amb sòtans i dos pisos, amb telar i demés maquinària excel·lentment muntada, amb cabina per el quadre de distribució elèctrica, quartets pels maquinistes, watter, lavabos i dependències per abillar-se. Contemplant aquells munts de fustes i telons, i aquells manyocs de cordes i tota la ben distribuïda instal·lació elèctrica, muntat tot d'acord amb el més estricte compliment del reglament d'espectacles, us doneu compte de que aquest escenari es capaç per presentar-hi obres de gran espectacle; més que un teatre per treball d'aficionats és propi per l'actua-

L'escenari

ció més acurada dels professionals.

Traspassada novament la Sala pels passadissos de darrera les llotges, pugeu al vestíbul de l'amfiteatre; un salónet senzillament decorat amb llums moderníssims i originals amb guixetes i watters com en la planta baixa i amb un bar, el taulell del qual dóna també al nou café. El que té la gentileza d'acompanyar-vos us prega de pujar a la cabina del cinema: una dependència claríssima, molt ben ordenada amb un moderníssim aparell cinematogràfic marca «Ferrut» acompanyat del corresponent aparell sonor «Reggi», d'una sonoritat selectiva, i d'una potència i claretat suficient per competir amb el millor de casa nostra.

Ans d'acomiar-vos sentiu necessitat de conèixer l'ideador i executador de les obres: Heu conegut i elogiat l'obra, cal doncs llegir la signatura dels artistes!

La curiositat us serà tot seguit satisfeta. L'arquitecte ha estat el senyor Gaietà Cabanyes, fill de l'homenatjat senyor Emili Cabanyes—quina circumstància més simpàtica!—el qual ha tingut la bona col·laboració del seu ajudant senyor Joaquim Vilardebó. L'execució ha anat a càrrec de diferents industrials d'aquesta ciutat. Com a nota elogiuable us assebeu que tota la difícil i pacientíssima tasca de l'instal·lació elèctrica i la carregosa feina de la maquinària de l'escenari

és obra desinteressada de varis consocios, així com la confecció dels cortinatges és deguda a la gentileza de varies senyorettes simpatitzans de l'entitat.

A tots ells, doncs, cal felicitar-los.

Es endebades volguer dissimular la bona impressió que us ha causat la visita. Evidentment us ha abellit constatar l'esforç enorme que representa per una entitat modesta com el Círcol Catòlic d'Obrers l'erició d'aquesta magnífica, elegant i discreta «Sala Cabanyes» capaç per aplegar-hi—comodament instal·lats—uns 700 espectadors. Aquesta «Sala» és el millor èxit que pugui assolir aquella entitat; és l'exponent més fidel de l'època de esplendor perquè travessa la seva vida col·lectiva; és una satisfacció nobilíssima per els seus dirigents, un plaer selecte per els seus associats i un motiu d'orgull per la ciutat tota que pot afegir als seus encisos aquesta «Sala Cabanyes» que nosaltres—davant la circumstància d'ésser edificada de forma tal que permet aïllar-la completament de la resta de l'edifici només que interceptant les poques comunicacions que ambdòs tenen, observem molt apropiada per a celebrar-hi determinats actes culturals i vetlades musicals o artístiques—que han de moure's sempre en un ambient distinguit—sense necessitat de recórrer als locals públics, excessius els uns i gens apropiats els altres.

Albert Bonaire

LLAUNERIA ♦ LAMPISTERIA ♦ ELECTRICITAT

Francisco Fàbregas

Bisbe Mas, 8 - Telèfon 51

MATARÓ

Vicenç Ros

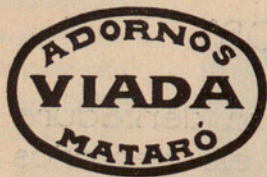
FUSTER

Hospital, 18

Mataró

Vda. i Fills de Joan Viada

Casa fundada en 1895

DESPATX:

Carrer Amàlia, 21 - Telèfon 354

MAGATZEMS:

Avinguda de la República (abans Ronda Alfons XII), del 98 al 104
i Torrijos, 42 al 48

Loteria de la Sort

dirigida pel seu administrador

PERE MONSERRAT

La més antiga de Mataró

Gran assortit en bitllets tots els sorteigs

Plaça Constitució - Estanc de la Plaça - Mataró

IMPREMTA MINERVA

LLIBRERIA - OBJECTES D'ESCRITORI
MATERIAL PER ARTISTES

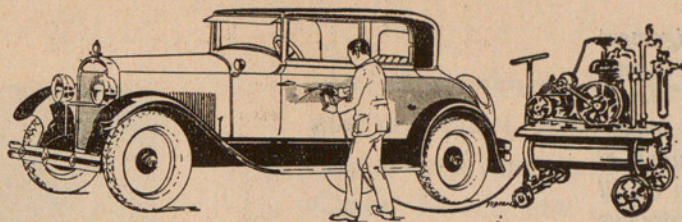
Barcelona, 13

MATARÓ

Telèfon 255

TALLER DE PINTURA Vicenç Escoda

UNIC I EXCLUSIU
EN
AQUESTA CIUTAT

ESPECIALITAT EN LA PINTURA
NITROCELULOSA APLICADA AMB
PISTOLET SISTEMA AMERICÀ

Avinguda de la República (Ronda), 47
Domicili particular, St. Francisco P., 3

MATARÓ

Materials per a la Construcció

Pisa sanitària
Productes ceràmics i refractaris
Tuberíes de ferro, gres i ciment

Fill de P. Homs

STAND SERIE B., 4 i 5

MATARÓ

Sant Isidor, 7

Telèfon 137

Fàbrica d'Anissats

: Licors - Xarops - Orxates :

Casa fundada en 1840

Antoni Gualba

Xampany

Detall: Santa Teresa, 30

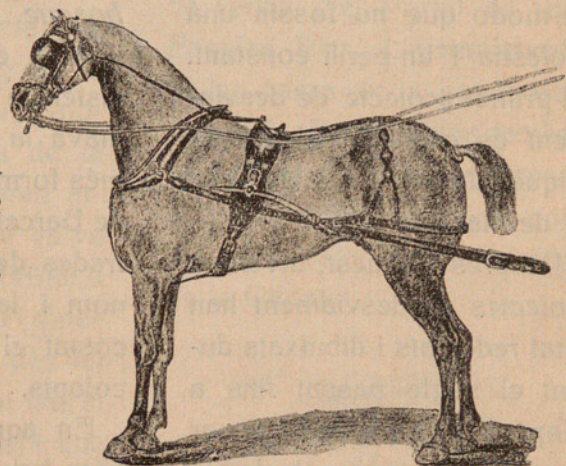
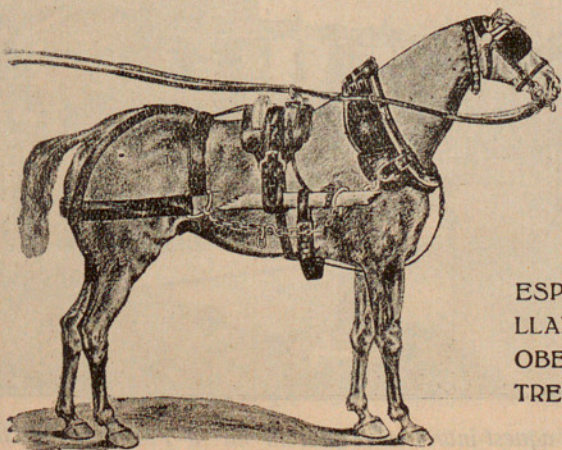
Telèfon 64

Mataró

J. NUALART

BASTER

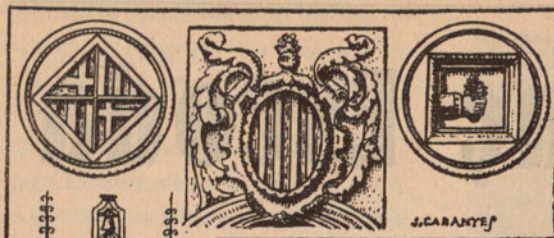
ESPECIALITAT EN LA COSTRUCC O DE COLLARS :: CREACIO EN 1902 DEL COLLAR OBERT :: MATERIALS SUPERIORS :: TREBALL ACURAT :: PREUS ECONOMICS

CARRER SANT BENET, 7
(CAMFRÀ C. MONTSERRAT)

MATARÓ

Les transformacions que ha sofert la Rambla

Aquests escuts antigament estaven adossats a la part forana del portal de Barcelona, que era el més important i treballat de quants hi havien a Mataró; són d'estil renaixement i estaven situats amb el mateix ordre que ara, ço és, el de Barcelona a l'esquerra, el de Catalunya al mig i el de Mataró a la dreta. Segurament foren fets i col·locats al portal vers l'any 1569, doncs en dit any fou començada per ordre governativa la reconstrucció de les muralles; mes a mitjans del segle passat havia crescut tan la ciutat, que resultava impossible de contenir dins els estrets límits de les muralles i s'estengué a son entorn i calgué enderrocar-la i fou llavors que es cregué oportú conservar dits escuts col·locant-los a la façana de la capella de Sant Sebastià.

L'origen

Podríem assegurar sense por a equivocar-nos, que l'origen de la Rambla, com el seu nom indica, és l'espai lliure — per dir-ho amb mots moderns — que deixava un curs d'aigua que dividia la ciutat anomenada per tal motiu "Civitas Fracta.". Aquest torrent era el que formava la Riera de Cirera en baixar pel que ara és Riera, seguia per la Rambla i sortia cap a la mar pel Rec del Molí.

La Ciutat ha tingut sempre la preocupació d'alliberar-se d'aquesta servitud natural i el primer pas que es donà fou, en edificar les muralles, fer passar aquestes aigües per la part de fora, les quals després de vorejar les indicades muralles sortien a la Plaça de la Llibertat i seguien Rambla avall tal com hem dit abans.

Projectes de desviament de les aigües

El creixement de Mataró i l'haver-se edificat fora de les muralles va fer pensar en desviar les aigües novament de modo que no fossin una molèstia i un perill constant. El primer projecte de desviament és original del senyor Miquel Umbert i està datat en 12 de març de 1836.

Després d'aquest, diversos projectes de desviament han estat redactats i dibuixats durant el segle passat fins a adoptar-se el que es va posar en pràctica i que resol el problema en part, ja que la solu-

ció total no s'obindrà fins que es decideixi el desviament occidental.

El Portal de Barcelona

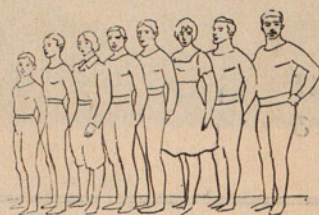
El portal de Barcelona, que era la porta principal de la Ciutat, va originar per la seva situació que s'hi deixés al davant un espai prou capaç per a les necessitats aparellades a l'entrada d'una població en aquells temps i per aquest motiu hi quedà el que avui és Plaça de la Llibertat.

Aquest espai el trobem ja l'any 1708 esmentat en el fulllet que amb motiu de l'arribada de la sereníssima senyora D.ª Isabel Cristina de Brunswick i de Luneburg, esposa de Carles d'Austria, en temps de la guerra de Successió, publicaren els jurats de Mataró. No estarà de més copiar ací un fragment d'aquell fulllet:

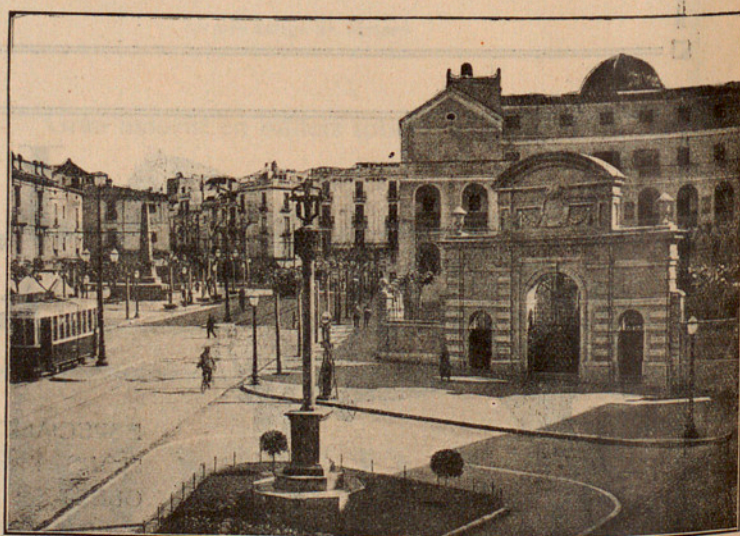
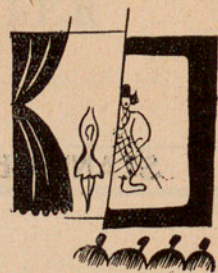
«...en la gran plaza que hay desde la calle de San Antonio al portal principal de la Ciudad ennoblecido con el nombre de Barcelona se resolvió formar un delicioso campo, parte jardín y parte bosque...»

Això és una prova de l'existència de l'espai que formava la Plaça la qual tenia més forma de tal i el Portal de Barcelona tancava les entrades del carrer del mateix nom i la Riera i per l'altra costat el jardí dels Pares Escolapis.

En aquesta època les aigües baixaven per la Muralla de Sant Llorenç i travessa-

La Creu de Terme, no fa gaires anys, estava situada tocant a la casa coneguda per «Cos d'En Celdoni». Desapareguda aquesta casa en destruir-se la Rambla, la Creu fou convegada d'emplaçament per a que quedés al mig de la placeta formada davant del carrer de Sant Agustí.

Vist així aquest indret en el qual hi ha la Plaça de la Llibertat, la Portalada de les Escoles Pies i la placeta de la Creu de Terme encara fa un cert goig. No és la visió desolada de la Rambla convertida en «boulevard» sense l'ombra amable d'aquells arbres que protegien el passeig.

La vella Rambla. ¿La recordeu? Heu's n'ací, encara, una fotografia que és, ja, un document històric. Aquell bocí de passeig tan típicament nostre era quelcom característic. La Rambla — en deiem — sense cap més cognom afegit. Amb aquells arbres a banda i banda que l'ombrejaven. Ara, solament és un record.

Contempleu, ciutadans, la visió d'avui: Els arbres que cobrien abans la migradesa de les façanes han desaparegut i han deixat al descobert unes cases que estaven bé a la Rambla, però que avui, en el «boulevard», donen una trista sensació de poble petit.

La Fira. Entre les joguines els nostres infants hi trobaven aquells petits artificis de llauna que els donaven la sensació de posseir un automòbil. I els feien córrer i s'hi divertien enjogassats. Els homes, però, han sentit enveja dels infants. Ells també han d'anar a la Fira a cercar quelcom que els diverteixi. Senyals del nostre temps, inquietuds, activitats mai prou ultrapassades. La vida moderna dels pobles.

ven diagonalment la Plaça que no estava urbanitzada i l'espai de la Rambla fins a les Cases Noves era el Camí Reial i el lliit del Torrent.

El «Cubell d'En Carrancà»,

La necessitat d'urbanitzar la Rambla fou també la preocupació dels nostres avis, fins que un dia enderroquen la casa d'En Celdoni Bonshoms; un altre dia, amb unes circumstàncies quelcom especials, s'apodera l'Ajuntament del tros abans esmentat del jardí dels Escolapis per fer més útil el pas cap el carrer de Sant Agustí. En edificar-se el Col·legi ja va donar una relativa sumptuositat a la Plaça. En suprimir-se les muralles i, per consegüent, el Portal de Barcelona, la Ciutat va pendre un cert aire de modernitat i en alguns moments, amb les guerres i revoltes del segle passat, va sentir-se altre cop la necessitat d'aixecar noves fortificacions i en aquest lloc d'encreuament de carrers on hi havia hagut el portal de Barcelona s'hi bastí una torre que fou coneguda i ha passat a l'història amb el nom de «Cubell d'En Carrancà», la qual els dominava perfectament.

El monument. - Supressió de les Il·lises. - Escursament de la Rambla

Més ençà, dintre l'època contemporània, fou enderrocat el «Cubell», i després de desviar les aigües per tal que no passessin pel mig de la Plaça, s'hi va construir el monument als defensors de la Llibertat i s'hi plantaren arbres a l'entorn. També es va arreglar la Creu de Terme i s'hi va suprimir la font i dipòsit d'aigua. La Rambla des del carrer de Santa Teresa fins al Rec del Molí ja feia anys que estava en forma de passeig amb arbres i bancs.

Després en inaugurar-se les obres del desviament, es van suprimir les «Il·lises», i per tant, la de la Muralla de Sant Llorenç el que va canviar l'aspecte de la Plaça juntament amb la supressió del quiosc de begudes que es coneixia per la «Casilla d'En Mataró».

Quan fou adoquinat el Camí Reial fou tallada la part baixa de la Rambla i suprimint el gual del «Rec del Molí».

El «Boulevard», de la dictadura

Vingué la dictadura i amb ella aquells ajuntaments formats per dictadoretos locals que es distingiren per llur incapacitat i es decidiren a destruir la Rambla, com ja havien fet en altres poblacions catalanes, potser perquè representava quelcom profundament característic. I acordaren convertir-la en «boulevard». Amb aquest mot es creien haver conquistat la lluna i no els queia mai de la boca ni l'oblidaven en llurs escrits. I haguérem de contemplar impassibles com desapareixia aquell passeig ciutadà sotà la barroera picota municipal, sense que els defensors del Poder local volguessin escoltar les protestes dels mataronins ni les indicacions que es feien per a conservar la Rambla i restaurar-la.

Del pas d'aquella gent pel Municipi n'ha quedat el «boulevard», espècie de carrer de mitjo galta, desolat i carrincló. Sort que s'ha embellit un xic amb el jardinet de la Creu de Terme i el Portal de les Escoles Pies. L'arranjament de les cases de la banda del carrer de Fermí Galan també ha trencat la visió de pobresa que donava un indret que podia haver estat el més formós de la Ciutat.

E. SERRAS

SASTRE

Novetat, Elegància, Distinció i bon preu.

Santa Teresa, 52 - MATARÓ

CALÇATS A PREUS DE FABRICA

SABATERIA CASTELLSAGUER

BARCELONA, 7

MATARÓ

*Vegi els aparadors i comprovi qualitats per a convèncer-se
que són preus de fàbrica*

Jaume Colominas Vives

Contractista d'Obres

Endreces:
Francesc Macià, 9
Montserrat, 38

Mataró

ROCALLA

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

Tubs - Planxes acanalades - Dipòsits - Canalons

Revoltons-Dipòsits per a Waters-Plaques de 40 x 40 cm.

ROCALLA S. A. - BARCELONA

Rambla Estudis, 14 i Canuda, 2 - Telèfon 20.768

Representant a Mataró:

AGUSTI COLL

Fermí Galan, n.º 600

MERCERIA :: PAQUETERIA
QUINCALLA : PERFUMERIA
JUGUINES : CONFECIONS

: GÈNERES DE PUNT :
ANTIGA CASA MANRESA
FUNDADA A L'ANY 1858

JOSEP MAÑACH

Sant Cristòfor, 21

MATARO

RESTAURANT DE L'ESTACIÓ

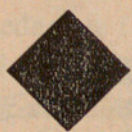
- DE -

VDA. DE J. NONELL

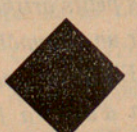
TETÉFON 96

MATARÓ

Confiteria "LA CONFIANZA" de

JOSEP TORRENT

Extens assortit en Dolços, Caramels, Bombons, Vins, Xampany, Licors - PREUS REDUITS

Sant Cristòfor, 4 (Plaça Xica)

MATARÓ

Tintoreria - Blanqueig - Merceritzats

Vaporats i Perxats

Fills de Llorenç Llinàs

Casa fundada en 1879

FABRICA I DESPATX:

Llull i Fra Lluís de Lleó - Telèfon 44

Mataró

Mutua General de Seguros

Fundada en 1907

Accidents del treball i de mar
Enfermetat, maternitat i mort - Incendis

Domicili social:

Balmes, 17 i 19 - Barcelona - Telèf. 20755

Clinica: Temple, 5 - Badalona

Edificis de la seva propietat

DELEGAT A MATARÓ:

FRANCESC COBO

St. Francesc d'Àsis, 12

Si voleu vestir amb elegància i amb economia en el preu feu els
vostres encàrrecs a aquesta casa.
No us deixeu enganyar. Aquesta Casa no té cap Sucursal i és
coneguda arreu de Catalunya amb el nom de

RIERA, 15 "El Rei de la Baratura" MATARÓ
I FIRA COMERCIAL - STAND NUM. 2 - SERIE A

"Auto Garage Mataró"

■ SERVEI PERMANENT ■

Taller de reparacions : Stock de neumàtics
 Michelin, Good-Year, Continental, Pirelli, etc.
 Olis i grasses de tots els tipus i marques
 Gasolina, peces de recanvi, accessoris i molles de totes classes : Stock de peces Ford

■ AGENCIA «TALBOT» ■

Fermí Galan (Retal), 547 i Ronda Barceló : Telèfon 10 : MATARÓ

F. Anglada i Solà

Caixes d'emalatge de totes classes de fusta

Especialitat en les alambrades pròpies per
 a l'exportació

MATARÓ

Muralla del Tigre, 12 - Telèfon 278

Tints i acabats del Gènere de Punt

J. A. Clavell i Durán

Telèfon 24

Sant Joan de Vilassar

Josep Alberch i Xarrier

Sant Antoni, 70 - Mataró

A LA FIRA STAND NÚM. 20, SERIE A

Olis minerals, Valvolines i Grasses per a autos
 Els millors Amb garantia

Casa anglesa

ROWE GERMANS STANDER

SUPERIOR XAMPANY «LUMEN»

El millor de Producció Nacional
 Bodegues Bilbaines

ANTIGA CASA

Vda. de Fèlix Castany i Cabot

Gran assortit en Edredons, Coixins, Es-tors, Catifes i altres articles del ram.-NO-VETATS EN LLANES, SEDES, GEORGETS, CRESPONS, CREP-MARROQUINS, COTONS, Etc.

CARRER DE BARCELONA, 53

Davant de la Peixateria

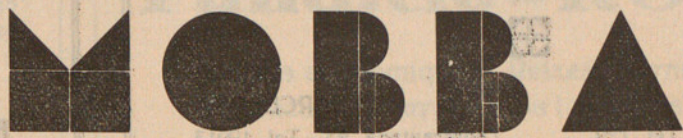
Telèfon 321

MATARÓ

Mobba

S. A. de Badalona

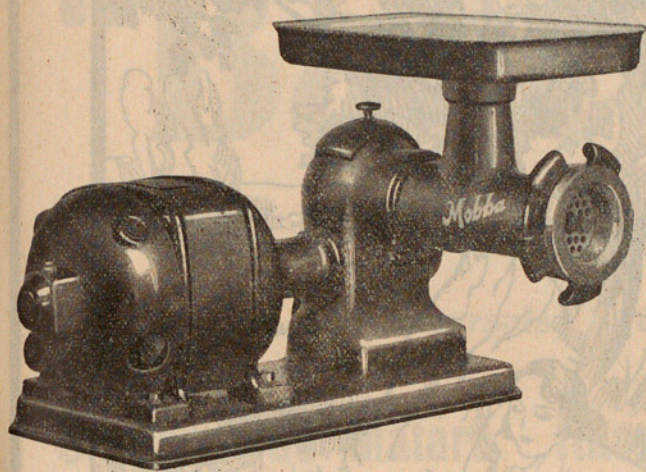
Fabricants dels diversos aparells

com son:

BALANCES AUTOMÀTIQUES - MOLINS PER MOLDRE CAFÈ
TRINXADORES DE CARN - RATLLADORES DE FORMATGE

MOLINS RATLLADORS - SERRADORA D'OSSOS - TALLADORES PER A "FIAMBRES"

PICACARNS

A Badalona, ciutat industriosa per excel·lència, cap industrial de la Costa Llevantina per les seves diverses i variades indústries—amb ses germanes «Mataró» - «Arenys» — no podia de menys, que seguint les corrents modernes, arribar a ajuntar un ric stock de nous aparells d'utilitat pràctica, com ho són els fabricats per la «CASA MOBBA, S. A.» pel seu rendiment veritat, per la seva economia i higiene, pràctiques el despatx i fàbrica de la qual estan enclavats al carrer de la Creu (carretera), núms. 31 i 33 de la veïna ciutat, no pot deixar de figurar, a aquesta FIRA COMERCIAL que la nostra ciutat de Mataró organitza.

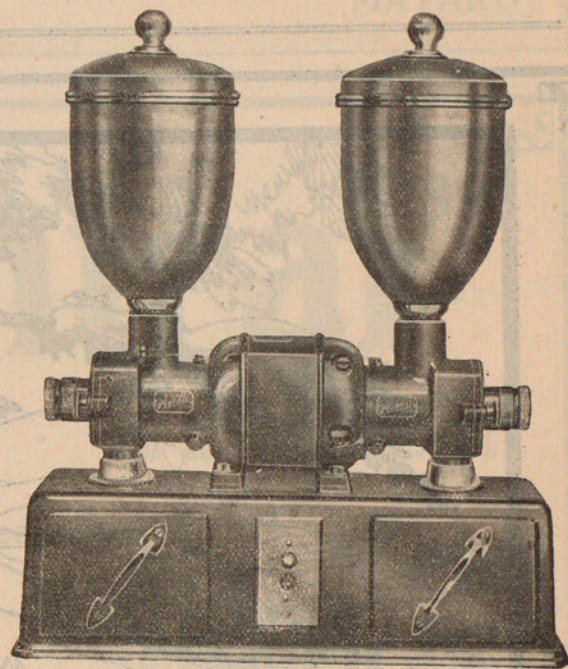
«MOBBA» fundada l'any 1930 i disposada a

competir amb els seus similars de l'estranger, no com una indústria imitada més o menys, sinó com una cosa completament nova, amb una construcció esmeradíssima, bellesa de línies i pintura, com pot comprovar-se en part pels clíxés adjunts, i en un tot, dignant-se visitar el seu Stand, bastit expofés en aquesta Fira nostra, on els seran mostrats, amb deguda forma, tots els seus esplèndids i diversos aparells, que com deixem anotat, aquesta casa construeix amb tota cura i precisió, dignes de poder competir amb les millors i més conceptuades marques estrangeres.

La complexitat del que en podríem dir «Vida moderna», aporta en si tots aquests estímuls de perfecció, del que en conjunt, informen tot el nostre Progrés en la vida industrial i comercial font de riquesa del nostre país.

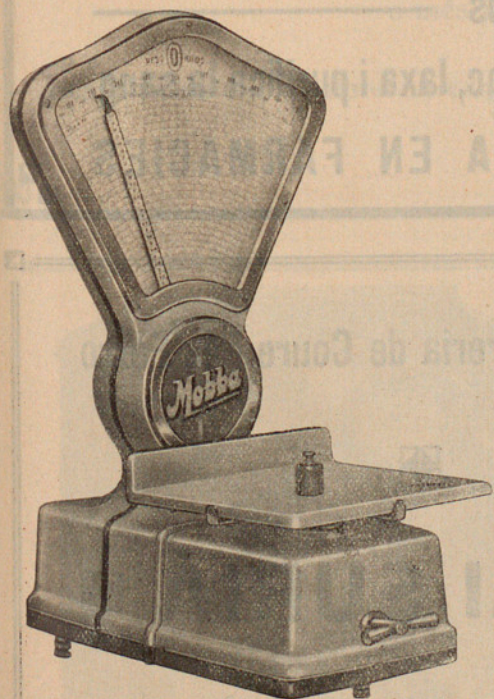
Basant-se, doncs, «MOBBA» en totes aquestes afirmacions, és per tot el que ha mirat de perfeccionar els seus aparells varis, donant seguretat de garantia i rendiment màxim, reduint el seu cost, així com la força motriu, que pel seu funcionament exigeix, essent tots ells un nou blasó a la nostra «Indústria Nacional» que tots tenim el deure de millorar i embellir pel nostre esforç particular i col·lectiu.

«MOBBA», per tant, espera encara amb l'esforç de tots, sobre tot amb l'ajuda dels nostres simpatitzants, addictes al nostre florent afer industrial i comercial, tal com aquestes FIRES COMERCIALS han d'ajudar indubtablement a fer-ne despertar els més escèptics, tot millorant les seves corresponents i adients seccions Torneig, Ajustatge, Precisió i Pintura a fi de poder arribar a donar el màxim rendiment possible per a cumplir abastament els seus com-

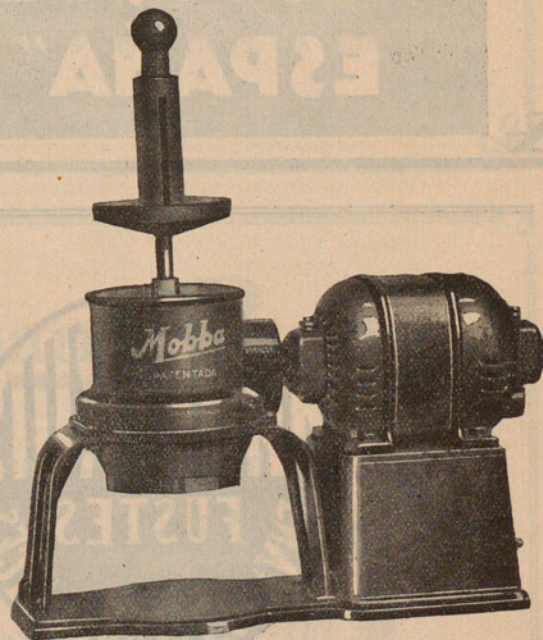

MOLÍ PER A CAFÈ DE DUES TRAMUGES

promisos, així com les seves importants comandes, tal com avui ve fent, amb perfecció, pulcritud i ordre, com sempre ha estat la seva norma, com així ho poden sintetitzar o justificar tots quants s'han interessat ja en adquirir algun dels seus diversos aparells Balances, Molins, Picadores de carns, Ratlladores, etc., des de la seva fàbrica: Creu, 31 i 33 de Badalona, ja que les seves vendes van directes de la fàbrica al consumidor, raó pel qual «MOBBA» pot oferir als seus compradors les millors condicions de garantia de cost i durada, tot sustentant el parer de: «Per a tots, el mateix preu, per a tots les mateixes condicions i garanties».

BALANÇA AUTOMÀTICA

RATLLADORA DE FORMATGE

Visiteu el nostre Stand n.º 15 (enfrent carrer Sta. Teresa) i demaneu una demostració sense cap compromís

Representació: **FERRER GERMANS** Plaça Pi Margall, 24 - Telèf. 201 - Mataró

AGENCIA DE TRANSPORTS

Servei ràpid en Auto-camions

Joan Serra i Cuadrada

SUCCESSOR D' E. NOGUERAS (a) LIRU I DE J. BOBA

Servei especial comb nat amb les més importants cases de Transports Marítims i Terrestres d'Es-panya i Estranger, responent de to-ta classe d'avaries i sostraccions.

MATARÓ
Sant Antoni, 51 - Tel. 120

BARCELONA
Tantarantana, 23 - Tel. 19913

JOSEP VALLS

SASTRE

Abans d'encarregar el seu trajo consulti preus a aquesta casa, on trobarà economia veritat

Figueretes, 12

MATARÓ

En els rigors de l'Estiu
preneu sempre
una collarada de

"EFESAL"

**"FRUTOS DE
ESPAÑA"**

en mig vas d'aigua en llevar-vos

Aclareix el cap, refresca l'estòmac, laxa i purifica la sang

VENDA EN FARMACIES

CONSTRUCCIÓ d'embalatges i envasos, marcats i polits, en fustes de poll i pi per a Xampanyes, Vins, Licors, Olis, etc., en totes les seves varietats

TELÉFON 151

Taller de Caldereria de Coure i de Ferro

EMILI SURIÀ

Churruca 39

Mataró

Teléfono 303

E. SERRAS

Acurat tall i esmerada confecció.

SASTRE

Santa Teresa, 52 - MATARO

FABRICA DE CORDILLERIA EN CÀNEM, COTÓ I PITES
Pianos i Cordons en blanc i colors - Fils de cànem de totes classes
Fils de sisal, Jute i Pita - Trenes i Estopades - Especialitat en
:: Cordills per a la indústria - Teixits de jute per a embalatge ::

ESPADENYERIA I CALÇAT DE TOTES CLASSES

VIDUA D'A. XIMENES I SALA

SANT ANTONI, 23

Fundició ROURE

Cuines econòmiques, Reixes, Forns, Sifons,
Engraellats, Barrots buits i macisos, etc., etc.

Gravina, 26

MATARÓ

"Banco Central"

Capital autoritzat: ptes. 200.000.000 - Idem desemborsat: 60.000.000 - Fons de reserva: 20.694.582

120 Sucursals i Agències a les principals places d'Espanya

Sucursal de Mataró: Rambla de Castelar, 36 - Telèfon núm. 222

El "BANCO CENTRAL" realitza tota classe d'operacions bancàries, abonant interessos de conformitat amb els majors tipus autoritzats pel Consell Superior Bancari.

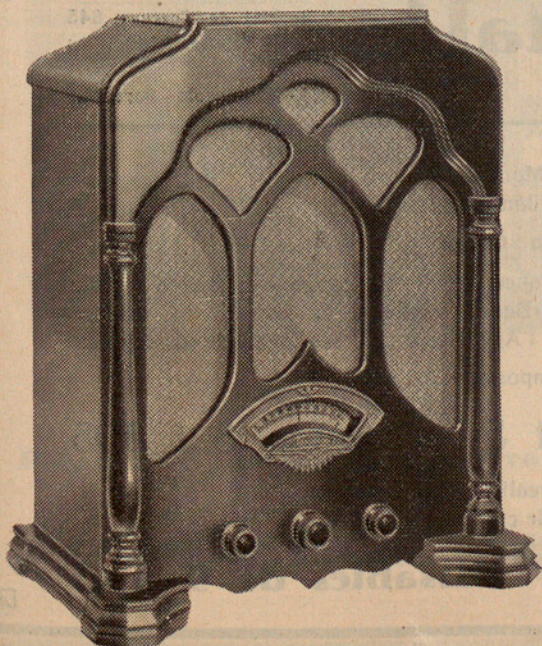
COMPTES CORRENTS	A la vista:	Interès anual,	2'50 per 100
	A vuit dies:	" "	3'00 per 100
	A un any:	" "	4'50 per 100

CAIXA D'ESTALVIS

El "BANCO CENTRAL" té establert el Servei d'Estalvis, admetent imposicions de
1 a 25.000 pessetes a l'interès anual de 4 per 100

Les llibretes de la Caixa d'Estalvis del "Banco Central", poden obrir-se a nom de menors d'edat i al de dos o més persones, indistintament, (esposos, germans, socis, etc.)

Les imposicions d'estalvi no exigeixen apunts, perquè les llibretes porten anotades les imposicions, els reintegres i els saldos a favor dels imponents.

Tallers Hispano-Radio

Agent oficial a Mataró i Comarca: Salvador Caimari

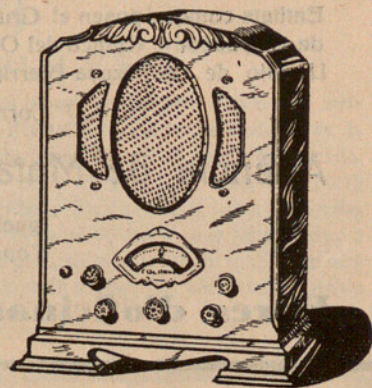
Carrer Amalia, 38 - MATARÓ

Colonial-Excelsior-Emerson

Des de 250 ptes. setmanals.

De 3 a 12 làmpares.

Stand número 24, serie A

Fira Comercial - Stand núm. 10, serie A

instal·lació de

Mobles Clariana

(davant a la Plaça de la Llibertat)

Exposició i venda: Riera, 34

Magatzem: Bisbe Mas, 15

Tallers de Construcció de Màquines per a Gèneres de Punt

ALBERT GNAUCK

Casa fundada a Espanya en 1890

MATARÓ

Màquines Circulars Automàtiques

per a la fabricació de mitges i mitjons.

Màquines Circulars Punt Anglès

per a la fabricació de punys i cames de mitges.

Màquines de Bobinar

sistema alemany des de 6 a 60 pues, amb patent n.º 93847, pat. n.º 107355 i pat. n.º 107356.

Construcció de Cilindres d'Agulles

nou sistema d'entradós canviabls patent núm. 124367, plaques per a tricotoses, frontures Cotton, grifes i tota classe de peces fresades.

Reparacions Especialitzades, Accessoris

agulles, platines, cadenes, topus i tota classe de peces per a la indústria del gènere de punt,

LA CASA MÉS ANTIGA DEL RAM

REPRESENTANT

de varies primeres cases alemanyes de maquinaria per a gèneres de punt.

Domicili: Pelai, número 42
: BARCELONA :

Banco Urquijo Catalán

Apartat de Correus 845
: Telèfon 16460 :

Direccions Telefònica i Telefónica: CATURQUIJO

CAPITAL: 25.000.000

Magatzems a la Barceloneta - Barcelona

Agències i delegacions a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols, Sitges, Torelló, Vic i Vilanova i Geltrú.

Corresponsal del «Banco de España» a Mataró i Vilanova i Geltrú.

Entitats comque posen el Grup URQUIJO: «Banco Urquijo», «Banco Urquijo Catalán», «Banco Urquijo Bascongado», «Banco Urquijo de Guipúzcoa», «Banco del Oeste de España», «Banco Minero Industrial de Asturias», «Banco Mercantil de Tarragona», «Banco Urquijo de Guipúzcoa-Biarritz»; les quals tenen establertes bon nombre de Sucursals i Agències a diverses localitats espanyoles.

Corresponsals directes a totes les places d'Espanya i a les més importants del món.

Agència de Mataró: Francesc Macià, 6 - Apartat 5 - Telèfon 8 i 305

Igual que les restants Dependències del Banc, aquesta Agència realitza tota mena d'operacions de Banca i Borsa, descompte de cupons, obertura de crèdits, etc. etc.

Hores d'oficina: de 9 a 13 i de 15 a 17

Dissabtes de 9 a 13

Universalitat

Després de l'Ascensió del Senyor dalt la muntanya de les Oliveres, els onze apòstols, tornaren a Jerusalem, on esperaren la promesa que els feu Jesús de la vinguda de la Tercera Pasqua. Eren dies de preparació; la Església no estava encara constituïda publicament, i els deixebles devien començar a capacitar-se de l'enorme responsabilitat que tenien al damunt, i empleïaren aquell compàs d'espera en l'oració i en l'organització. Preparació magnífica. Els catòlics, però, l'oblidem amb gran facilitat, i es que ens manca fe en Déu. Malgrat que Jesús ens hagi dit que tot el que li demanem amb confiança ens serà atorgat, nosaltres dubtem. I així com Moisès fou castigat perquè no s'accontentà amb manar a la roca que ragés

conforme Jehovà li havia indicat—sinó que la colpejà amb el seu bastó, també a nosaltres, homes de poca fe, Déu ens castiga perquè dubtem de la seva paraula i volem pel nostre propi realitzar el que sense l'ajuda d'Ell és impossible.

Després de l'oració, la preparació per la lluita; havien demanat a l'Altíssim el seu ajut i confiats en ell s'aprestaven per les futures batalles. Faltava un apòstol per completar els dotze i Pere, com a Cap de la futura Església, parlà per a substituir el traïdor. «I anaren a la sort», sortint elegit Maties. Altre exemple que hem de recollir d'aquell Cenacle i organització.

I al seu dia es complí la paraula de Crist, i davallà l'Esperit Sant. Sant Lluc ens ho explica: «... i sobtadament va fer-se una remor del Cel

com si es girés un fort vent, i omplí tota la casa on s'estaven asseguts. I se'ls aparegueren, repartint-se, unes com llengües de foc, que es posaren sobre cada un d'ells. I tots quedaren plens de l'Esperit Sant, i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit Sant els feia parlar.»

La transcendència d'aquells moments és enorme; des d'aleshores la Església agafava ja un caire internacional, un caire universal; ja no se la podia considerar com una secta predicada per uns quants homes de bona fe, doctrina que no hauria passat mai de la Galilea. Un cop rebut l'Esperit Sant la catolicitat de la doctrina de Jesús quedava assegurada. Seguidament els apòstols predicaren a les multituds i «cadascú en la seva llengua els sentia parlar. Els parts i els medes, i els elamites, i els que habi-

ten la Mesopotàmia, la Judea i la Capadòcia, el Pont i l'Àsia, la Frígia i la Pamfília, l'Egipte i les comarques de la Líbia.» (St. Lluc).

Ara amb motiu de la commemoració de la mort de Crist, teniu ocasió de contemplar novament la universalitat de la nostra Església. Als peus del Successor de Pere, s'agenollen totes les races i representants de totes les nacions. Peregrinacions de Europa i Amèrica, peregrinacions del Japó, de les Índies, de Xina...; Homes de tot el món units baix el mateix Credo, baix el mateix Símbol.

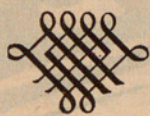
I pensar que encara hi ha qui des de la dreta i des de l'esquerra, no sap veure aquest meravellós espectacle d'universalitat, i pretén tractar l'Església com una secta local i sense importància!

MIQUEL VILA

FERROS DECORATIUS

i construccions per a obres

Antoni March

Fermí Galan, 301

MATARÓ

OMS

CONFITER : ~ : REBOSTER

Dolços - Xampanyes, Vins, Licors
Biscuits Gelats i Gelats - Fiambres

Riera, 42

Sta. Maria, 30

MATARÓ

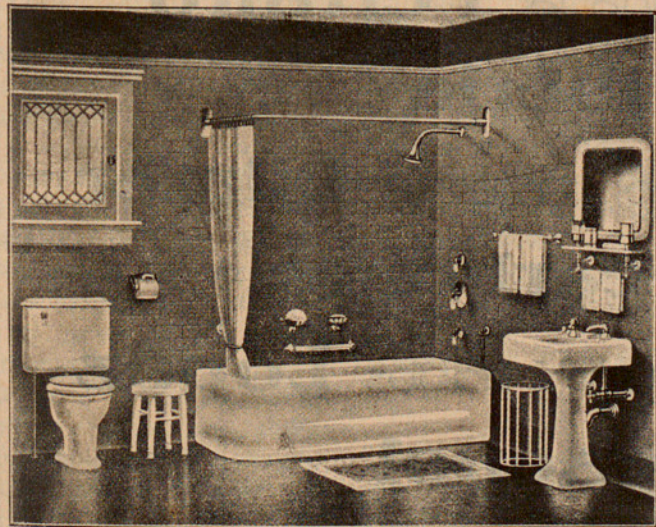
Manuel Murlans

Successor de Joan Morera

Llauneria - Electricitat - Lampisteria

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES - AIGUA - CALEFACCIÓ
I TERMOS - DIPÓSIT DE VIDRES

Casa fundada en 1823

MATARÓ

Palau, 27 Teléfon 335 E. Granados, 18

I Fira Comercial de Mataró - Stand 23 s. A

Tramvia de Mataró - Argentona

S. A.

Horari de sortides

dès del 10 d'octubre de 1932 al 30 de juny de 1933

MATÍ	TARDA	MATÍ	TARDA
6.	12.50	6.25	12.25
6.50	1.25	7.25	1.30
7.46	*1.56	7.55	2.30
*8.25	2.22	9.	3.25
9.	3.	9.45	4.30
*10.15	3.46	11.30	5.25
10.48	4.51		6.
12.	5.20		7.15
	*5.49		8.15
	6.30		9.15
	7.45		
	*8.06		
	8.46		
	*9.48		

NOTUL·LES

* Solament faran l'interior de Mataró (carrer Tetuan).-Els dies festius arribaran a Argentona.-Les sortides de l'Hotel Solé, cinc minuts abans de la hora assenyalada.-La sortida de Mataró de les 9, 10.45 matí, 12.50, 3.46, 6.30 i 7.45 tarda, i les d'Argentona 7.55, 9.45 matí, 1.30, 4.30, 7.15 i 8.15 tarda, arribaran i sortiran de l'Hotel Solé.-Els diumenges i dies festius des de les 7 del matí a les 6 del vespre, hi haurà un servei cada mitja hora, a més del servei ordinari.-A excepció de la sortida de 12 del matí, que serà rigurosa, aquest horari pot sofrir alteració sempre que els trens no arribin a l'hora oficial.

Visiti els Stands núms. 1 i 2, serie A
de la
I Fira Comercial de Mataró
on la casa.

MARTI FITÈ

Rbla. Mendizàbal, 39 i Pujol, 1
Telèfon 165

TE INSTAL·LADES EXPOSICIONS DE LES SEVES EXCLUIVES:

Arròs de Pals (Girona)

Blancor, crema per a calçat blanc

Comprimits de taronjada i llimonada **Ferrairó**

Fulles per a rasurar **Iberia**

Lleixiu **Conejo**

Neteja - metalls **Dilmer**

Oxigenante de carbones

Pasta dentífrica **Fanet**

Pinsos i adobs **López**

Refresc efervescent **Magnol**

Sabó escames **Soms**

Taronjada natural **Suc-sol**

El ressorgiment del nostre Teatre Catòlic

Conferència llegida pel senyor Lluís Mastiera a l'acte inaugural de la "Sala Cabanyes"

Senyores i seyors:

En un concurs per obres de Teatre Catòlic, que vaig presidir el mes de març, vaig acabar el meu discurs dient «Fins un altre».

No em pensava jo que tan aviat tindria de veure una altra manifestació esplèndida de la vida del nostre Teatre. Com aleshores els diré que se m'eixampla el cor quan veig que'l retraïment i la fatal no intervenció dels catòlics va minvant i com cada dia els fa menys por lluitar per l'ideal religiós i artístic.

Començaré avui repetint els conceptes que demostren la poderosa arma que és l'art teatral, i parlaré després de l'estat actual del teatre catòlic i de les diverses formes que pot assolir.

Tenim de confessar amb tristesa, que els catòlics hagin abandonat el teatre. En veure que s'embrutia, que el nivell moral s'abaixava, que en comptes d'ésser espill de bons costums passava a ésser un negoci que explotava les males passions del públic, els catòlics se'n van desinteressar, el van abandonar i el van deixar en mans dels contraris de la religió. La tradició gloriosa del Teatre religiós i artístic va quedar oblidada o malmesa, perquè els catòlics fugien del teatre i als altres no els interessava. Els catòlics no havien sabut veure l'arma poderosa que els fugia de les mans.

El començament del teatre a Espanya va ésser religiós. De tots són prou coneguts els misteris que es representaven a les esglésies, i els noms de Lope de Rueda, de Tirso de Molina, de Lope i de Calderon son esmentats amb admiració àdhuc pels contraris del cristianisme. De manera que en els començaments del teatre a Espanya tenim l'art al servei de la religió. Després aquest art, que no hi ha dubte que és el que atreu més el poble, es decanta cap una moral social, satiritzant els mals costums i guiant la societat cap el bon camí. És interessant de llegir la formidable obra de Lope de Vega. Aquest gran poeta que va escriure més de dues mil obres teatrals, s'atreveix des de les taules a combatre els vicis de la Cort i del mateix rei. I és tanta la força del seu art, que unes paraules, que ara no es podrien dir de cap president de república sense anar a la presó, l'omplen d'honors malgrat la preponderància de la reialesa en el segle XVII.

Després el teatre s'adorm artísticament i en perdre l'interès poètic perd l'interès moral. L'església l'abandona i d'espill de bons costums passa a ésser el mirall de la frivolitat de la Cort francesa. A França, però, no mor, el públic segueix interessant-s'hi, tothom sap que la representació de «Les Noces de Figaro» va ésser l'escuma que va fer esclatar la Revo-

lució francesa. Després d'això el teatre catòlic es pot dir que no existeix, no hi ha cap figura de primera magnitud que el conreï, perquè els catòlics fugen del teatre horroritzats veient com es decanta de pressa vers la sensualitat, buscant tot l'interès en els conflictes sexuals.

Els mateixos autors no s'adonen de vegades de l'arma destructora que tenen a les mans, i els catòlics segueixen anatemitzant el teatre sense fer res per enlairar-lo i dignificar-lo en una època que encara hi haurien estat a temps.

Quan va venir la revolució russa, els soviets s'adonen de que tenien amb el teatre i el cinema les dues armes més poderoses de dissolució social i les més potents per a combatre el cristianisme. El teatre rus, baix al punt de vista artístic, era admirable. Una interpretació perfecta, resultat d'una disciplina de ferro, una visió moderna de la plàstica que atreïa les mirades de tot el món i una tècnica més lògica que la de les escenes europees carregades de vicis i de rutines inútils el feien superior als altres. En fi, els revolucionaris es van adonar que el teatre era l'eina més perfeccionada que tenien i el van acaparar com a propaganda soviètica.

Avui dia el teatre i el cinema rus, per la mateixa raó que artísticament són impecables, han fet un mal immens a la moral cristiana, escampant arreu les teories dissolvents del marxisme. Ens té això de descoratjar? De cap manera. El teatre rus tard o d'hora anirà a terra. El col·lectivisme és enemic de l'art o millor dit de l'artista. L'artista viu d'un anhel constant de imposar la seva personalitat, d'un desig de superació que l'enlaira damunt de la col·lectivitat, i el col·lectivisme és la negació de la personalitat individual, talla les ales a l'artista perquè vol tothom aixelat. Hi ha més: la vida sense ideal és grisa i freda, un ideal religiós, encara que sia equivocat, pot produir artistes; però l'home que no espera res, viu una vida merament orgànica, no viu, vegeta, i és incapaç de plasmar un ideal que no sent.

En una de les meves primeres obres titulada «La Reineta s'espera» vaig posar en boca de dos homes del poble aquestes frases: L'un deia:

— Qui s'espera es desespera!

I l'altre contesta:

— Qui no espera es desespera.

Car l'home que en la vida no espera [rava res De fàstic d'està al món es va penjar.

Nosaltres, en canvi, esperem; nosaltres lluitem per un ideal d'amor, de pau, de germanor i de bellesa; nosaltres estem, doncs, capacitats per portar a les taules i a la pantalla els sentiments nobles que han d'expulsar la victòria de les males passions del teatre. I nosaltres esperem perquè sabem que el nostre pas per la terra és sols un petit incident de la eternitat. Però a aquells que no esperen, que passen pel món sense voler veure més enllà dels quatre dies

que mouen el cos, jo els repetiria les paraules que vaig posar en boca de Sant Agustí en la meua obra «El Retaule de la flor»:

— Com pot el teu seny, etc., etc.

L'actual teatre religiós, podem dividir-lo en dues branques: Teatre catòlic i Teatre catòlitant. El teatre catòlic, que a França en diuen «theatre de Patronage» és el teatre pels catòlics convençuts, és el que's representa amb preferència en els patronats i que acostuma a ésser unisexual. Aquest teatre havia decaïgut artísticament d'una manera lamentable. S'havien representat veritables atemptats a la bellesa, no vull parlar de les adaptacions i mutilacions d'obres perquè tots n'estan prou enterrats, el fet és que el nivell artístic era tan baix que aquest teatre no tenia cap eficàcia. Recordem l'exemple que he posat de Rússia, que han considerat la perfecció artística com el millor mitjà de propaganda, per això aquell teatre despulat de l'art, no feia cap bé a la causa.

Alguns escriptors conscients, comprenent la situació del teatre catòlic van emprendre's la tasca d'enlairar-lo artísticament. Aquests artistes de la post-guerra, horroritzats pels efectes contraproduents que produïen les insípides obres que es representaven en els patronats, van inspirar-se en l'època d'or del teatre cristià per a començar a bastir un estil nou, damunt d'una base sòlida. Els dos artistes que a França s'han destacat més en aquest sentit pel seu talent són Henry Gheon i Henry Brechet. La tasca d'aquests dos apòstols del catolicisme ha estat i és admirable. Dotze anys d'una lluita constant per imposar al cor de Paris el teatre cristià. Però es pot dir que el seu esforç ha passat les fronteres i l'última producció de Gheon «El misteri de la Santa Creu» representada a Bèlgica a l'aire lliure davant de milers de persones ha assolit un èxit sense precedents.

En Brochet, que és un home alt, amb una barba de frare encara jove, que escriu i representa com el seu company Gheon, a més de les seves obres teatrals publica una revista que tots els centres catòlics haurien de posseir. En fi, en Gheon i en Brochet amb els seus «Compagnons de Notre Dame» es pot dir que varen posar la primera pedra per la dignificació artística del teatre de patronat. Però potser més interessant que aquest teatre és el que n'hem dit teatre catòlitant. Perquè el primer es dirigeix a gent ja convençuda, mentre que l'altre pot portar al bon camí la gent descarrada. Aquest darrer teatre, quasi sempre bisexual, ha esclatat esplendorosament al mateix temps que l'altre.

Gheon i Brochet i Jacques Copean hi han treballat amb fe. El gran poeta i gran catòlic Paul Claudel ha produït en aquest sentit una de les obres més fortes del teatre modern. «L'annonce fait a Marie». A Bèlgica es va representar a la porta de la gran catedral de Conrai un misteri, escrit per un autor modern, davant d'un públic entusiasta que omplia de gom

a gom la plaça de l'església. A casa nostra, jo he contribuït modestament a aquest teatre amb tres obres: «L'Estrella de la Creu» «Impressió dels Dies Sants a Jerusalem» i «El Retaule de la flor», totes tres han estat representades per l'estol d'aficionats coneguts per la «Companyia Belluguet». La «Impressió dels Dies Sants a Jerusalem» va ésser també interpretat de una manera digníssima i emocionant per l'Orfeó Sallentí. «El Retaule de la flor», traduït al francès va ésser representat a Bèlgica en un concurs internacional amb un èxit sorollós.

Tinc l'immodèstia de consignar l'èxit d'aquestes obres meves per a deduir-ne una conseqüència: Aquestes obres no estan a l'abast dels actors professionals, tal com avui estan constituïts. Emocionen molt més representades per amateurs de bona fe, que encara que desconexin la tècnica de l'ofici, hi posen tota l'ànima i transmeten el seu sentiment a l'auditori pel sol fet d'ésser verídics. I és tan cert això, que una obra mística d'un dels primers escriptors catalans, representada al Teatre Novetats, va quasi fracassar perquè va quedar desplaçada dins d'un marc que no li era adient. La gran emotivitat d'aquella obra en cap dels moments va arribar a l'espectador.

Això ha d'animar als amateurs d'aquí, ja teniu escena i una escena esplèndida. Podeu i deveu començar a treballar amb fe. Voldria que el que jo els he dit els convencés de la responsabilitat que tenen els qui Déu els ha donat els mitjans per posar una pedra a l'edifici del Senyor. Voldria que es convencessin de que *som tots*, els qui tenim el deure de construir i aixecar de pressa les parets que altres amb una fúria impacient van enderrocant. Hem arribat a un temps que ho tenim de fer *tots*, perquè no podem esperar que ho facin els altres.

Permetin-me una anècdota per acabar:

Quan jo era petit vaig demanar als Reis que em portessin una batuta. Els Reis, complaents com sempre me la van dur. Quan la vaig tenir a les mans vaig començar a fer els moviments que havia vist fer als directors d'orquestra. Però. oh! dissort, la batuta no sonava! Aleshores el meu pare em va explicar que sense els músics la batuta no servia per res.

Intereseu-vos, doncs, pel teatre i pel cinema catòlic, com una gran orquestra, com un immens orfeó; sense mai perdre de vista la batuta que us dirigeix i estic segur que l'harmonia serà de tal bellesa, serà tan agradable a Déu que del Cel l'escoltaran amb joia.

Aquest número de DIARI DE MATARÓ es ven al públic al preu de 25 cèntims. Els nostres subscriptors el rebran gratuïtament.

TERROT

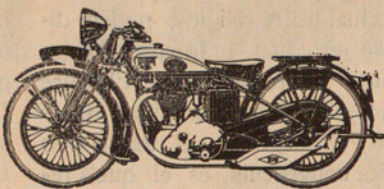
El més gran productor francès de motocicletes.
— Producció diària: 200 motocicletes —

Presenta en la I FIRA COMERCIAL DE MATARÓ
— els nous models 1933, amb motor a dos temps —

Representant:

ELOI CATALÀ

Lepant, 45-47-49 : Tel. 346
MATARÓ

NUVIS

compreu els vostres MOBLES
als magatzems

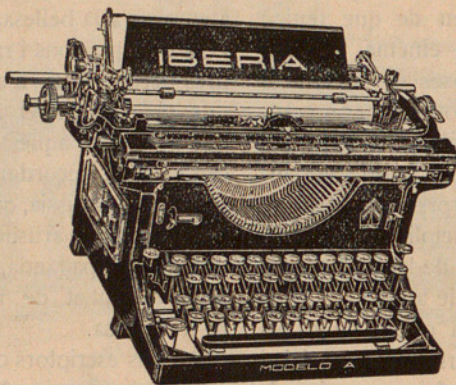
MATEU ROS

Carrer Barcelona, 30 i 36 - MATARÓ

**Nota: Durant aquests dies de fira
PREUS DE LIQUIDACIÓ**

MÀQUINES

Mobles per a oficines : Màquines de calcular
Multicopistes a base de tipus : Multicopistes a
base de paper de cera : Peces de recanvi per
a totes les marques de màquines d'escriure
: : : Cintes : Paper Carbó : : :
Màquines de totes marques, reconstruïdes i
d'ocasió : : : : Venda a terminis

D'ESCRIURE

Reparacions amb utilatge modern apropiat per
: : : aquesta mena de treball : : :
Mataró i Comarca - Servei de neteja i conserva-
: : : ció, visita mensual, trimestral, etc. : : :
Netejes a fons, anuals, amb ablaniment del cilin-
dre GRATUITES per a les màquines d'escriure
: : : dels senyors abonats : : :

GENAR PARULL I RENTER
Argüelles, 34 MATARÓ Telèfon 362

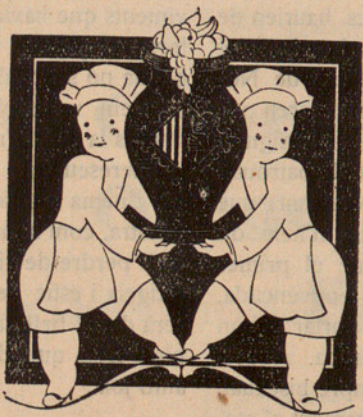
VISITI L'STAND NUMERO 12 - A

CONFITERIA I PASTISSERIA

ENRIC MIRACLE

VINS - LICORS

XAMPANYS - Descomptes especials en caixes

Extens assortit en bombons

Riera, 54 - bis

Telèfon 54

MATARÓ

LA PARISIÉN

DE

JOSEP FILBÀ

TENIM SEMPRE EL MÉS NOU QUE LA MODA IMPOSA

RIERA, 49

MATARÓ

¡ESTIUEJANTS!

Es ven o lloga casa de nova i moderna construcció, a la sortida
del poble de Dosrius, camí de la Font del Sot.

Dirigir-se a:

Ramón Casamian

M. JACINTE VERDAGUER - DOSRIUS

"LA PALMA"

Queviures de
totes classes

CAFÈ de PERE MIQUEL

la casa més popular i la més cèntrica del poble.

PLAÇA REPÚBLICA, 4 i 5

TELÉFON 3

DOSRIUS

EL MILLOR I MÉS ECONOMIC
SERVEI FUNERARI

Mossen Jacint Verdaguer, 10 i 12
Sant Benet, 24

Telèfon 111

DANIS SASTRE

REBUDES LES NOVETATS
Tall modern — Preus reduïts

San Francesc d'Assís, 14

Aprestadora - Roure

Automàtica «Patentada» de vaporització amb
aigua freda, de gran rendiment

Gravina, 26

MATARÓ

Abans de comprar visiteu

LA CASA

FRANCISCO FÀBREGAS

Successora de l'antiga Casa Recoder - Fundada en 1774

on hi trobareu els articles de

Joieria - Argenteria - Rellofgeria i Optica

a preus limitats

Safates plata de llei des de 39 Pessetes

Cobert plata de llei treballat des de 19 Pessetes

i demés objectes per a regal

Gran assortit en objectes de cristall i plata
: rebuts directament de Txecoslovàquia :

Enric Granados, 45

MATARÓ

NUVIS LA MILLOR FOTOGRAFIA

CONSULTEU PREUS
ES RESERVA HORA

ESTAPÉ

COMUNIONS

Riera, 20 - Mataró

Tinc el gust de convidar tots els entusiastes de l'automobilisme a visitar els meus Stands números 14 - 15 - 16 - 17 - 18 - 19 i 20 Sèrie B de la **FIRA COMERCIAL** en els quals durant els dies del 4 al 11 estaran exposats els automòbils de la

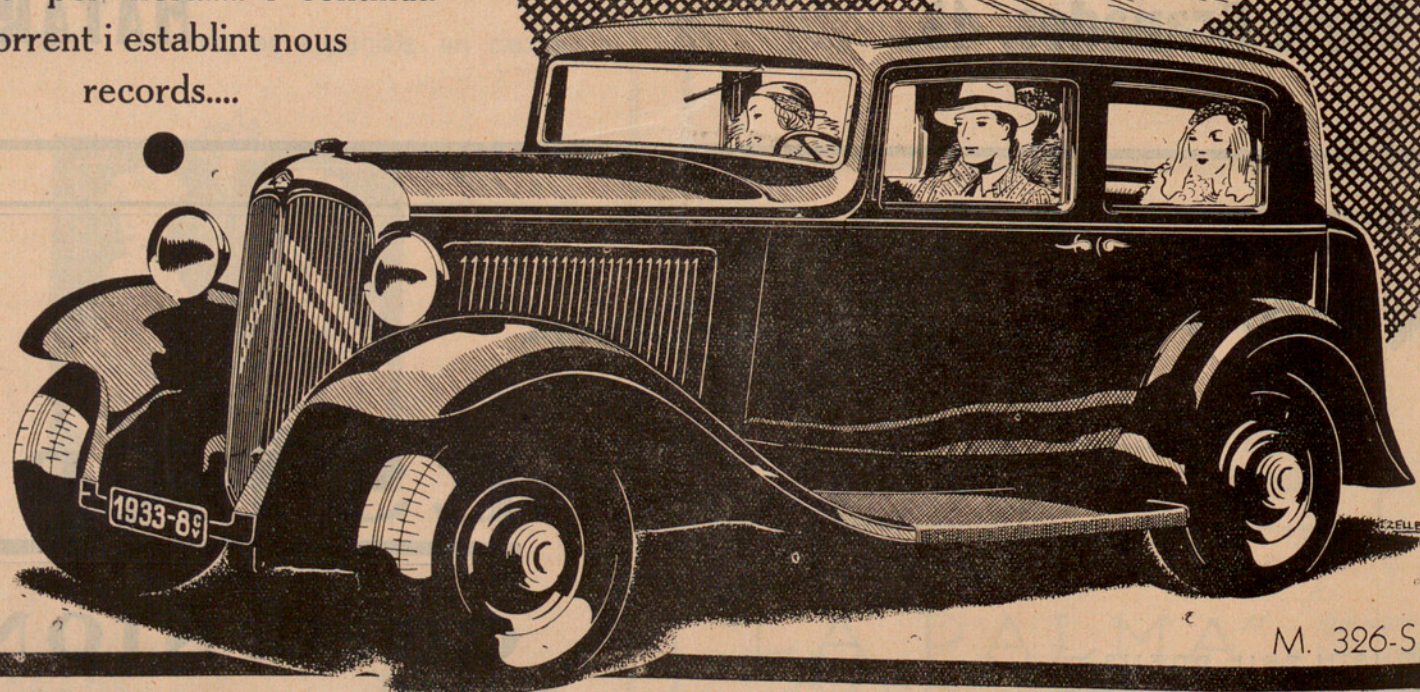
GRAN MARCA CITROËN

Per
9950
pesetas

CITROËN

ofrece

Un cotxe, el xassis i motor del qual és : **S** : que en idèntic al **S** l'autòdrom de Montlhery (França) ha batut fins a la data tots els records, del món, de duració i distància.... 170.000 quilòmetres a un promig de 93'7 per hora.... i continua corrent i establint nous records....

M. 326-S

Exposició permanent i
Proves

Benet Jofre Sitjà

Av. República 91 al 97
Telèfon 334 - Mataró